

KOLMAPÄEV, 7. APRILL 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

(Istung algas kell 14.35)

1. Istungjärgu jätkamine

President. – Kuulutan neljapäeval, 25. märtsil 2010 katkestatud Euroopa Parlamendi istungjärgu taasalanuks.

2. Presidentuuri avaldus

President. – Kümme päeva tagasi hukkus Moskvast terroristide käe läbi veel rohkem inimesi. Me jagame ohvrite perekondade valu ja loodame, et rünnaku eest vastutavad isikud tabatakse kiiresti ja antakse kohtu alla. Euroopa Parlament on alati sedalaadi vägivaldaaktid hukka mõistnud ja teeb seda ka praegu.

Täna möödub 70 aastat Stalini korraldusest lasta maha rohkem kui 20 000 Poola armee ohvitseri. Nad olid sõjavangid ning neid hoiti vangistuses pärast NSVLi agressiooni Poola vastu 1939. aasta septembris. Eelmise parlamendi ametiaja ajal oli parlamendiliikmetel võimalik vaadata nendest sündmustest jutustavat filmi „Katyń”. Eelmisel reedel näitas Vene riigitelevisioon seda filmi esimest korda. Esimest korda avaldavad Poola Vabariigi ja Vene Föderatsiooni peaministrid koos austust Katyńis toimepandud kuriteo ohvritele täna, 7. aprillil. See oluline samm Poola-Vene leppimise teel ning samuti teel leppimisele idas on samuti ka signaal kogu Euroopale ja kujutab endast järgmist etappi meie kontinendi ida- ja läänepoolse leppimises, mida me kõik tahame.

(Aplaus)

Ma sooviksin teid samuti teavitada sellest, et tänasel istungjärgul esindab Euroopa Komisjoni Maroš Šefčovič. President Barroso ei saa mõjuvatel perekondlikel põhjustel osaleda.

3. Eelmise istungi protokollide kinnitamine

President. – 25. märtsi 2010. aasta istungjärgu protokollid ja vastuvõetud dokumentidega on võimalik tutvuda. Protokoll on kinnitatud.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – *(IT)* Austatud president! Te meenutasite Vene rünnakute ohvreid.

Üsna hiljuti leidsid aset terroristlikud rünnakud ka Iraagis, Afganistanis ja Pakistanis, riikides, mis – nagu Venemaagi – asuvad väljaspool Euroopa Liitu. Minu arvates on õige meele pidada ka nende ohvreid.

President. – Kolleeg Speroni, teil on õigus! Olen sellega nõus. Nende sissejuhatavate sõnadega viitame me siin Euroopa Parlamendis ka sarnastele sündmustele, mis leiavad aset kogu maailmas. Me meenutame kõiki ohvreid suure valuga. Samuti tunneme me kaasa ohvrite peredele ja sõpradele ning riikidele, kus sellised asjad juhtuvad. Tegemist oli aga erakorralise juhtumiga, sest selliseid asju ei ole Venemaal enam väga kaua aega juhtunud. Sellepärast mainisingi seda. Kolleeg Speroni, teil on siiski täiesti õigus. Me peame meele pidama, et igal nädalal toimub igal pool maailmas palju selliseid väga masendavaid juhtumeid. Sellepärast on meie töö Euroopas, Euroopa Liidus nii tähendusrikas ja sellepärast saame me tunda rõõmu, et meie Euroopas on palju sellistest probleemidest olnud võimalik lahendada, ehkki me ikka veel ei ole neid kõiki lahendanud. Täna teid, kolleeg Speroni, et te juhtisite mu tähelepanu sellele! Suur tänu!

4. Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsi 2010. aasta kohtumise järeldused (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused: 25.–26. märtsil 2010. aasta Euroopa Ülemkogu järeldused.

Herman Van Rompuy, *Euroopa Ülemkogu eesistuja*. – Austatud president, head parlamendiliikmed, kallid kolleegid! Täna annan teile aru esimesest Euroopa Ülemkogu ametlikust kohtumisest, mida mul oli au juhatada.

Nagu teate, oli kohtumise päevakorras Euroopa majandusstrateegia 2020. aastani ja meie strateegia ülemaailmsel kliimamuutuse läbirääkimistel. Päevakorda täiendas vajadus käsitleda tungivalt – teist korda kahe kuu jooksul – olukorda Kreekas ja sellega seonduvalt eurotsooni puudutavaid küsimusi. Lubage mul alustada viimasest!

Euroopa Ülemkogu eel oli paljude arutelude teemaks, kuidas, mis asjaoludel ja kes peaks vajaduse korral andma finantsabi Kreeka valitsusele. Tõepoolest tundus enne meie kohtumist olevat suur arvamuste lahknevus. Liidu ajaloos ei ole see tegelikult tavatu, eriti kui kaalul on nii palju, kuid peamine on see, et me jõudsime kokkuleppele. Liit on ikka veel võimeline kompromisse saavutama. Meie olemasoluks on see põhjaneva tähtsusega.

Arvukad kahepoolsed kontaktid liikmesriikide ja minu enda vahel, eurotsooni ministrite 15. märtsi kohtumise järeldused, komisjoni ettepanekud liikmesriikide laenude kohta ning intensiivsed läbirääkimised Prantsusmaa ja Saksamaal vahel aitasid kohtumisel sillutada teed kompromissini, mis on kõigile vastuvõetav.

Ma kutsusin kokku eurotsooni riikide riigipeade ja valitsusjuhtide koosoleku, juhatasin seda ning esitasin neile avalduse eelnõu, mis pärast muudatusi võeti ühehäälselt vastu.

Teksti seda osa, mis kuulub Euroopa Ülemkogu pädevusse, arutati Euroopa Ülemkogul ja sellega nõustuti. Ka Euroopa Keskpank oli nõus.

Avalduses kinnitame taas, et kõik euroala liikmed peavad võtma usaldusväärseid riiklikke poliitikaid kooskõlas kokkulepitud eeskirjadega ja peaksid olema teadlikud oma jagatud vastutusest tagada euroalal majanduslik ja rahanduslik stabiilsus.

Toetame täielikult Kreeka valitsuse jõupingutusi ja tervitame 3. märtsil väljakuulutatud täiendavaid meetmeid, mis on piisavad 2010. aasta eelarve-eesmärkide tagamiseks. Kõnealuseid meetmeid nõuti 11. veebruaril Euroopa Ülemkogu mitteametlikul kohtumisel.

Kui turu finantseerimine peaks osutuma ebapiisavaks, siis oleme me kehtestatud solidaarsusmehhanismi alusel valmis sekkuma ja andma koostöös Rahvusvahelise Valuutafondiga abi euroala liikmesriikide kahepoolsete laenude Euroopa-poolse opereerimise kaudu.

Mehhanism on kooskõlas asutamislepingutega ning vastab liikmesriikide, komisjoni ja keskpanga üldisele kokkuleppele. Niisiis ei ole Kreeka valitsusel olnud vajadust taotleda finantsabi, kuigi me hoiame olukorral jätkuvalt silma peal.

Lubage mul öelda vaid seda, et IMFi osalus põhjustas alguses ärevust, kuna sellest võis jääda mulje kui välistoetusest euroalale, mis ei suuda oma sisemisi probleeme ise lahendada. Järele mõeldes jäi siiski peale seisukoht, et kuna Rahvusvahelist Valuutafondi rahastatakse olulisel määral Euroopa vahenditest, siis miks ei peaks Euroopa riigid kasutama fondi võimalusi. Me asutasime IMFi ja rahastame seda just sellel põhjusel ning oleks kummaline jätta kasutamata fondi ja selle kogemusi. Seega tundus tihe koostöö IMFiga olevat vastuvõetav, kindlasti seoses enamuse kahepoolsete eurolaenude opereerimisega.

Avalduse veel kahte aspekti on laialdaselt kommenteeritud.

Esiteks tahab Euroopa Ülemkogu praegusest kriisist õppida. Sellel põhjusel löime minu järelevalve all töökonna. Töökond luuakse tihedas koostöös komisjoniga ja sellesse kuuluvad liikmesriikide esindajad, rotatsiooni korras vahetuv eesistujariik ja Euroopa Keskpank. Töökond esitab oma järeldused enne selle aasta lõppu. Lõplikud poliitilised otsused langetab Euroopa Ülemkogu. Ma kavatsen sellele tööle anda kõrge prioriteetsuse. Kreeka juhtum tõstis esile euroala praeguse eelarvejärelevalve korra puudused. Me peame uurima kõiki võimalusi eelarvedistsipliini tugevdamiseks ning tegema kriisi lahendamiseks ettepaneku raamistiku kohta. Meie mehhanismide tõhustamine on hädavajalik. Uurida tuleb lahtiseks jäänud küsimust, missuguseid õigustekste me peame lõpptulemusena muutma, jäädes samal ajal jätkuvalt teadlikuks eri menetlustest, mis on eri õigusaktide muutmiseks vajalikud.

Töökond peab tegelema probleemi kahe küljega, mille hiljutine kriis esile tõi: vastutus – kuidas vältida, et tulevikus ei esineks enam selliseid eelarvedistsipliini rikkumisi – ja solidaarsus – kuidas vältida improviseerimist juhul, kui kunagi mõnes liikmesriigis tekib jälle finantskriis.

Kreeka juhtum tõi samuti esile vajaduse uurida konkurentsierinevusi eurotsoonis ja liidus, mille kohta algatasime arutelu, mis toimub juunis ja mis on üheks eurotsooni majanduse aspektiks, millele me ei ole pööranud piisavalt tähelepanu. Kui majanduslik lähenemine ei suurene, seame me ohtu ühisraha ja ühisturu. See arutelu on kriitilise tähtsusega. Eelarvedistsipliinist ei piisa. Eelarveprobleemide taga peituvad majandusprobleemid.

Teine kommentaare põhjustanud küsimus oli lõik, milles sedastasime, et kohustume „edendama majanduspoliitikate tihedat koordineerimist Euroopas. Me oleme seisukohal, et Euroopa Ülemkogu peab parandama Euroopa Liidu majandusvaldkonna juhtimist ning teeme ettepaneku suurendada ülemkogu rolli majanduse koordineerimisel ja Euroopa Liidu majanduskasvu strateegia määratlemisel.”

On kommenteeritud, et avalduse prantsuskeelses versioonis on ingliskeelse sõna „*governance*” asemel kasutatud terminit „*gouvernement économique*”. Lubage teile väga selgelt kinnitada, et siin ei ole lahknevust selle osas, mida me saavutada soovime. Me tahame täielikult kasutada Euroopa Ülemkogu kui organit, milles me saame koordineerida nii liidu kui ka liikmesriikide vahendeid, et parandada meie majandustulemusi. Euroopa Ülemkogu ei ole liidu täitev- ega seadusandlik võim. Asutamislepingu kohaselt on Euroopa Ülemkogu missioon anda tuge ja suuniseid liidu poliitilisele suunale. See kehtib ka majanduspoliitika suhtes. Euroopa Ülemkogu kohtumisel keskenduti suures osas tõepoolest just sellele, kui käsitlesime Euroopa 2020. aasta strateegiat.

Selles osas võin raporteerida jätkuvatest edusammudest, mida arutame edasi juunis toimuval Euroopa Ülemkogul. Oleme Euroopa Komisjoni ettepanekute alusel – ja ma tahaksin siinkohal avaldada lugupidamist president Barroso tööle – juba kindlaks teinud viis peamist eesmärki, millele peaksime oma jõupingutustes keskenduma:

Esiteks, saavutada 75% tööhõivemäär, eelkõige noorte, vanemaealiste töötajate ja madala kvalifikatsiooniga töötajate suurema tööturul osalemise ning seaduslike sisserändajate parema tööturule kaasamise kaudu.

Teiseks, parandada teadus- ja arendustegevuse tingimusi, seades eelkõige sihiks tõsta avaliku ja erasektori investeeringute kogutähtsust selles sektoris 3%ni SKPst.

Kolmandaks, kinnitada taas ja integreerida meie majandusstrateegiasse kliimamuutuse eesmärgid, mille 2020. aastaks saavutamise kohustuse me juba võtnud oleme.

Neljandaks, parandada haridustaset, seades eelkõige eesmärgiks vähendada koolist väljalangevust ning suurendada kolmanda taseme või samaväärse hariduse omandanute osatähtsust elanikkonnas.

Viimaseks, edendada sotsiaalset kaasatust, eelkõige vaesuse vähendamise teel.

Nende eesmärkidega on vaja veel tööd teha, eelkõige töötada välja asjakohased näitajad – ja liikmesriikidel on vaja kehtestada oma riiklikud eesmärgid, mis liikmesriigiti vastavalt riigi olukorrale erinevad. Mõned nimetatud eesmärkidest on kajastatud ELi õigusaktides, teised ei ole reguleerivat laadi, vaid kujutavad endast ühist eesmärki, mis tuleb saavutada siseriiklike ja ELi tasandi meetmeid kombineerides.

Kaks viimast kõnealusest viiest eesmärgist – haridus ja sotsiaalne kaasatus – on kutsunud esile kommentaare. Loomulikult on tegemist ühiskonna nõndanimetatud Euroopa mudeli põhielementidega, milles turujõudusid leevendatakse sotsiaalsete kohustustega ning tõepoolest ka keskkonnateadlikkusega. On siiski osutatud, et haridus on riigi ja tõesti paljude riikide puhul piirkonna vastutusalas. See on tõsi – ja seda tõsiasja ei kavatseta mingil juhul muuta. See, mida eesmärk endast kujutab, on vajadus, et kõik valitsuse tasandid töötaksid seoses meie ühise strateegiaga koos, et igaüks võtaks meie ühises püüdluses vastutuse oma osa eest.

Mis puutub sotsiaalsesse kaasatusse ja vaesuse vähendamisesse, siis mõned on öelnud, et see on tulemus, mitte vahend. See on meie jõupingutuste tulemus, mitte vahend. Kuigi see argument on mulle mõistetav, siis vastavalt Lissaboni lepingule on sotsiaalne kaasatus liidu pädevuses ning see on ka peamine vahend meie majandustulemuste üldiseks parandamiseks ning üldsuse toetuse saamiseks sellele, mida me saavutada tahame. See on kooskõlas rahvaste sügavate püüdlustega saavutada meie majanduses õiglus. Oleme ise süüdi, kui seda eirame.

Lisaks nimetatud viie eesmärgi kindlaks tegemisele – millega töö peab jätkuma – rõhutati Euroopa Ülemkogul, et kiiret edu on vaja saavutada finantsvaldkonna reguleerimisel ja finantsjärelevalve tugevdamisel nii ELis, kus Euroopa Parlamendi ees seisab tähtis töö finantsmäärusega seoses, kui ka rahvusvahelistel foorumitel nagu G20, tagades samal ajal võrdsed võimalused ülemaailmsel tasandil.

Eelkõige on vaja edu saavutada sellistes küsimustes nagu kapitalinõuded, süsteemse olulisusega finantsasutused, kriisiohje finantsinstrumendid, tuletisinstrumentide turgude läbipaistvuse suurendamine ja erimeetmed seoses riiklike krediidiriski vahetustehingutega ning finantsteenuste sektoris makstavate lisatasude rahvusvaheliselt kokkulepitud põhimõtete rakendamine. Komisjon esitab peagi aruande selliste võimalike uudsete rahastamisallikate kohta nagu ülemaailmne finantstehingute maks. Me peame leidma lahendused, et uut finantskriisi enam ei tuleks, kuid peame käsitlema ka moraalsel kriisi, mis selleni viis.

Edasi jätkus Euroopa Ülemkogul arutelu kliimamuutuse üle ja selle üle, kuidas pärast Kopenhaagenit meie jõupingutusi uuesti koondada. Endiselt on globaalne ja terviklik juriidiline kokkulepe ainus tõhus moodus saavutada kokkulepitud eesmärk hoida ülemaailmse temperatuuri tõus alla 2 °C. Me leppisime kokku jääda rahvusvahelistes läbirääkimistes ambitsioonikaks ja konstruktiivseks, kuid me leppisime kokku ka selles, et tuleks järgida etapiviisilist lähenemisviisi, põhinedes Kopenhaagenis kokkulepitule. Heitkoguste vähendamise lubadused on ebapiisavad kriitiliselt tähtsa eesmärgi 2 °C saavutamiseks. Läbirääkimistel on vaja uut dünaamikat. Järgmisel kohtumisel Bonnis tuleks kehtestada teekaart läbirääkimistega edasiminekuks. COP-2 Cancunis peab jõudma konkreetsetele otsustele ja seal tuleb käsitleda järelejäänud tühimikke. Liit ja selle liikmesriigid täidavad oma kohustust panustada perioodil 2010–2012 kiireks rahastamiseks igal aastal 2,4 miljardit eurot ning me peame kinni oma kohustusest võtta 2020. aastaks ühiselt kasutusele 100 miljardit USA dollarit aastas, et aidata arenguriikidel kliimamuutuste vastu võidelda.

Selles kontekstis toimus komisjoni asepresidendi / kõrge esindaja Cathy Ashton'i algatatud arutelu, kuidas läheneda peamistele partneritele maailmas, ning tema asjakohane analüüs võeti hästi vastu.

Me tõstatame need küsimused mitte ainult Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni protsessis, vaid ka muudes kohtades, et aidata kaasa vajaliku kiirenduse saavutamisele. Me teeme ka sisetööd. Me arutame Euroopa Ülemkogul konkreetset energiapoliitikat ja seda, kuidas liikuda tõhusa, madala süsinikdioksiidiheitega majanduse suunas, uurides kõiki selle tahkusi, sealhulgas energiavarustuse kindlust.

Austatud president, austatud parlamendiliikmed! Ma saan teha järelduse, et Euroopa Ülemkogu on teinud selgeid edusamme ning vältinud olulisi ja kahjulikke tagasilööke, mis oleks meile palju maksmas läinud.

Veidral kombel on mõned vihjanud, et minu roll selles protsessis on olnud pelgalt vaatleja oma, samal ajal, kui teised on süüdistanud mind selles, et ma olen võimuahne diktaator. Lubage mul teile kinnitada, et ma ei ole kumbki! Euroopa Ülemkogu alaline eesistuja peab olema abistaja ja konsensuse looja institutsioonis, mis saab toimida ainult vajalike ja piisavalt ambitsioonikate kompromisside leidmise teel.

Ma lootsin, et minu algus Euroopa Ülemkogu eesistujana saab olema lihtsam. Järgmised kaks aastat saavad olema rasked. Olen täiesti teadlik sellest, et hullem osa majanduslangusest on selja taga, mida ei saa öelda probleemide kohta.

Me reageerisime finantskriisi esialgsel lahendamisel tõhusalt, kuid sageli on raskem säilitada ühtsust ning tegutseda tormi vaibudes järjekindlalt. See tähendab, et kaks järgmist aastat ei ole nn *business as usual*. See kehtib ka Euroopa Parlamendile.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud president! Eelmisel kuul pidi Euroopa Ülemkogu käsitlema tähtsat päevakorda väga nõudlikel asjaoludel. Pärast intensiivset ja tõsist arutelu ei nõustunud Euroopa Ülemkogu mitte ainult komisjoni ettepanekutega Euroopa 2020. aasta kasvu- ja tööhõivestrategia kohta, vaid tegi ka otsuse mehhanismi kohta finantsstabiilsuse tagamiseks euroalal, mille abil saab vajaduse korral anda Kreekale finantsabi.

Olgem aga otsekohesed! Ei olnud just palju neid, kes seda tulemust oleksid ette näinud. Arvestades seda, mis oli kaalul, erinesid liikmesriikide seisukohad väga oluliselt veel Euroopa Ülemkogu alguseski, nii lühiajalise finantsstabiilsuse mehhanismi küsimuses kui ka keskmise perspektiivi Euroopa 2020. aasta strateegia küsimuses. Lubage mul lühidalt selgitada, kuidas jõuti lahendusele ja mida see komisjoni seisukohast tähendab! Ma alustan finantsstabiilsuse mehhanismist ja jätkan siis Euroopa 2020. aasta strateegiaga.

Mis puutub finantsstabiilsuse mehhanismi, siis tõde on see, et me liigume kaardistamata alal. Kuid olgem ausad ka ühes teises küsimuses! Kuigi uuele väljakutsele oli uue vastuse väljatöötamine vajalik, oli ka mõeldamatu vastust mitte otsida. Küsimus ei olnud selles, kas vastus leitakse. Küsimus oli selles, missugune see vastus võiks ja peaks olema. Nagu ma ütlesin, ei olnud esialgu selles suhtes liikmesriikide vahel konsensust. Arutelud olid toimunud juba mõnda aega, kuid enne kohtumist ei olnud nendega lõpule jõutud – ei mehhanismi põhimõtete ega detailide osas.

See on põhjus, miks komisjon, konkreetsemalt president Barroso ja volinik Rehn võtsid initsiatiivi enda kätte, kombineerides konsensuseni viivaid tegevusi ja avalikku propageerimist, et aidata liikmesriikidel koonduda meie jagatud huvide ümber. Ühest küljest tegi komisjon piisava mehhanismi väljatöötamisel alati väga aktiivset koostööd euroala liikmesriikidega. Komisjon tagas eelkõige, et mehhanism töötataks välja ühenduse tasandil. Teisest küljest rõhutas komisjon Euroopa Ülemkogule eelneva kümne päeva jooksul korduvalt, et sellist mehhanismi käsitlev otsus peab tuginema kahele peamisele printsiibile: ühest küljest stabiilsus ja teisest küljest solidaarsus. Kui te mäletate meie arutelu enne Euroopa Ülemkogu: need olid põhimõtted, mida te kõik kutsusite üles järgima.

Te kõik teate, et lõpuks vastuvõetavaks osutunud lahenduse saavutamiseks oli vaja teha järjepidevat tööd ja pidada keerukaid läbirääkimisi. Sisuliselt põhineb saavutatud lahendus komisjoni pooldatud euroala mehhanismil, nähes samal ajal ette ka IMFi osaluse. Seega on meil paigas teostatav ja kasutamiskvalifitseeritud mehhanism. See on arukas kaitsevõrk. See on see, mida me vajaksime ja see, mille me saime.

Komisjon on rahul mehhanismi lõppkujuga. See ei pruugi olla täiuslik. Kindlasti on see enneolematu, ent see on välja töötatud täielikus kooskõlas asutamislepingutega ja oma põhijoontes säilitab see põhiomadused. Institutsioonid säilitavad oma rolli mehhanismi käivitajatena. Tehtud on õiged korraldused IMFi kaasamiseks euroala raamistikus.

Samal ajal teatas Euroopa Ülemkogu töökonna loomisest, et uurida lähemalt sellise kriisi lahendamise mehhanisme. Selle erilist vormi selgitab selle keerukas pädevus, mille aluseks on pikaajaline perspektiiv, kõigi võimaluste laiapõhjalise arutelu ettenägemine, välistamata asutamislepingute muutmist. Selline põhjapanev arutelu on loomulikult tähtis ja, olles seda öelnud, juba sellel kevadel esitab komisjon meetmed euroala koordineerimise parandamiseks. Selleks kasutame me Lissaboni lepinguga ettenähtud uusi võimalusi. Komisjon teab, et parlament jagab selle seisukohta, et palju parem on varakult ennetada koordineerimise vajadust ja et vajaduse korral oleksid õiged mehhanismid juba paigas.

Lubage mul nüüd minna Euroopa 2020. aasta strateegia arutelu juurde. Me oleme siin juba arutanud tungivat vajadust kiiresti tegutseda, vajadust anda uut hoogu ühiskonnale, et muuta meie lähenemisviisi, ning ELi olulist rolli meie majanduse eduka ümberkujundamise saavutamisel.

Selle saavutamiseks on vaja kõigi tasandite sidusrühmade ühiseid jõupingutusi. Me kõik teame, et kindlad ja selged sõnumid annavad inimestele võimaluse koonduda, ja seetõttu on nende strateegiatega seoses ettepanud konkreetsed eesmärgid ja paindlikud algatused nii tähtsad. Need on näiteks meie jagatud Euroopa eesmärkidest ning on selleks punktiks, mille ümber saab vormida kollektiivseid jõupingutusi. Me teame, et kui suudame need ühiselt saavutada, siis suurendab Euroopa oma konkurentsivõimet, säilitab oma elukorralduse ning tugevdab maailmas positsiooni. Seepärast on samuti väga tähtis rõhutada, et sellest saab proovikivi, mis näitab, kui suuri kohustusi on liikmesriigid valmis riiklikul tasandil ühiste eesmärkide saavutamiseks võtma.

Euroopa Ülemkogu järel oleme me nüüd kokku leppinud täpsetes tööhõive, teadus- ja arendustegevuse ning ka kliima ja energiaga seotud näitajates. Komisjon usub ka, et nõustutakse haridust puudutavate eesmärkide vajalikkuses ning et võime olla kindlad, et ka selles osas seatakse konkreetsed eesmärgid – komisjoni ettepanekut järgides – loodetavasti juba juunis.

Ma tahaksin öelda paar sõna eesmärgi kohta, mille üle arutleti kõige tulisemalt, s.o vaesusevastased meetmed. Te teate, et mitmeid liikmesriike on vaja veel veenda selles, et eesmärgi seadmine vaesuse vastu võitlemiseks on meie liidu ülesanne. Komisjoni seisukoht selles küsimuses on samuti väga selge.

Esiteks, igaüks, kes on lugenud asutamislepingu sotsiaalpoliitika sätteid, teab, et väide, et see küsimus kuulub ainult liikmesriikide pädevusse, on vale.

Teiseks lükkab komisjon tagasi väited, et siin ei saa seada tähendusrikast eesmärki. Me jätkame enda esitatud selge ja metodoloogiliselt usaldusväärse lähenemisviisi viimistlemist. Komisjon on veendunud, et tänase päeva ja juuni vahelisel perioodil on võimalik jõuda konsensuseni.

Kolmandaks peame me alati olema teadlikud ohust, et meie liitu tajutakse rohkem hoolivat pankadest ja ettevõtetest, mitte töötajatest ja peredest. Komisjon on võtnud kindlalt nõuks tagada, et nii see ei ole. Vaesusevastane eesmärk saadaks jõulise signaali, et EL tähendab võimalusi kõigi ühiskonna inimeste jaoks, isegi kõige rohkem marginaliseeritud ja kõige haavatavamas olukorras inimeste jaoks ja, nagu komisjon on korduvalt kinnitanud, ei saa vaesuse küsimust lahendada vaid tööhõivepoliitika abil. Tööhõivepoliitika on tohutult tähtis, kuid see ei jõua iialgi ühiskonna kõigi sektoriteni. Kuidas jääb lastega? Kuidas kavatsete kohelda pensionäre? Missuguseid lahendusi otsime seoses marginaliseeritud kogukondadega?

Seetõttu saan teile kinnitada, et komisjon jätkab surve avaldamist, et vaesusevastane eesmärk jääks tipp-prioriteediks. Seda tehes järgime me loomulikult asutamislepingutes sätestatud pädevuse jagunemist. Kõik meie juhtalgatused on tõlgendatavad viisil, mis tähendab, et Euroopa Liidu tasandi meetmed täiendavad liikmesriikide meetmeid. Euroopa 2020 ei tähenda seda, et üks tasand tegutseb teise arvelt. Sellega tahetakse panna kõik tasandid tervikuna hästi ja koos töötama.

Järgmistel kuudel nihkub arutelu aina enam liikmesriikide tasandile sedamööda, kuidas ELi-ülesed eesmärgid sõnastatakse riiklikeks eesmärkideks. Ma tahaksin paluda teid, et te täies ulatuses selles arutelus osaleksite ja selgitaksite, et tegemist ei ole tsentraalse diktaadiga. Tegemist on ühise lähenemisega ühiste probleemidele ning Euroopa mõõtme loomingulise ärakasutamisega, et julgustada liikmesriike suurendama veel pisut oma jõupingutusi majanduse reformimisel.

Viimaseks mõned sõnad teiste Euroopa Ülemkogul arutatud küsimuste kohta.

Euroopa Ülemkogu arutas õhtusöögi ajal president Barroso sissejuhatavate märkuste põhjal lähenevat G20 tippkohtumist. Nagu teate, mitte kõigil ELi liikmesriikidel ei ole kohta G20s. Komisjon on tegutsenud ja jätkab kindlasti tegutsemist Euroopa üldiste huvide esindajana. Nüüd, kus finantskriisi otsene mõju on hääbumas, seisab G20 silmitsi väljakutsega, kuidas leida sama hooga ühine lähenemisviis poliitilistele küsimustele, mis on vaja lahendada, kui maailm tahab kriisist paremas seisus väljuda.

Komisjoni seisukohast peab Euroopa Liit olema jätkuvalt selle eesmärgi taganttõukaja. Eesesisval Toronto tippkohtumisel tuleb anda G20 poolt selge sõnum väljumisstrateegia kohta, mis toetab taastumist – strateegia, milles kõigil suurriikidel on oma roll. Samuti tuleks seal taas rõhutada, et Doha vooru lõpetamine elavdaks märkimisväärselt maailma majandust. Kõige tähtsam on, et peame jätkama finantsturu reformi: me peame avaldama oma rahvusvahelistele partneritele survet, et nad täidaksid G20 kohustused õigeaegselt ja järjekindlalt.

Selles suhtes rõhutati, et meie sõnum on tugevam, kui saame öelda, et EL on oma kodutöö teinud. Sellepärast peaksime seadma enne Torontot sihiks saavutada kokkulepe finantsteenuste määruse ülejäänud peamiste ettepanekute kohta, nimelt ettepanekud alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate ja pangakapitali kohta, selle kuulsa CRD III kohta. Loomulikult on ka hädavajalik leppida kokku järelevalvepaketi, et vastavad ametiasutused saaksid 2011. aastast tegutsema hakata. Komisjon ei ole kunagi varjanud oma pettumust nõukogu ettepaneku üle kärpida oluliselt ametiasutuste volitusi, millega seadis ohtu nende tõhususe. Te arutlete praegu paketi üle, mis annab võimaluse kollektiivselt ümber mõelda, võttes sealjuures ka arvesse viimase paari kuu kogemusi.

President Barroso rääkis ka pankade kordategemise koormast ning kinnitas uuesti, et komisjon pooldab uudseid vahendeid, sealhulgas maksu kehtestamist pankadele kriisi lahendamise fondide rahastamiseks. Enamgi veel, ta rääkis tuletisinstrumentidest, eriti katteta krediidiriski vahetustehingute probleemist seoses riigi võlakirjadega. Ta rõhutas, et komisjon uurib seda küsimust hoolikalt ja kaalub, missuguseid meetmeid on vaja rakendada katteta lühikese müügi suhtes lisaks tuletisinstrumentide turu struktuurilisele reformimisele, mida me juba oleme käsitlenud õigusaktides, mida esitame teile juunis ja aasta teises pooles.

Euroopa Ülemkogu pühendas tähelepanu ka kliimamuutustele, kiites heaks komisjoni teatistes sisalduvad peamised sõnumid. Liikmesriigid nõustusid, et see jääb meie väljakutsete nimekirja tippu. See tähendab, et rahvusvaheliste jõupingutuste hoog ei tohi vaibuda – ja te teate, et seda ei ole alati kerge saavutada. Me seisame aga õigel hüppelaua. Me oleme seoses ELi-siseste meetmetega saavutanud häid tulemusi ja Euroopa Ülemkogu kinnitas taas ELi võetud kiire rahastamise kohustust arengumaade aitamiseks.

Nüüd peame olema sihikindlad ja järjepidevad. Sihikindlad selles, et esitame oma seisukohad meie peamistele partneritele kogu maailmas, selgitades, miks me ei saa oma eesmärgi vähendada. Komisjon tunnustab parlamendi tegutsemist selles vallas. Nagu teate, minu kolleeg volinik Connie Hedegaard on juba algatanud teavitusprogrammi.

Me peame olema järjekindlad oma pühendumuses tõhusale rahvusvahelisele kokkuleppele, kui teised olulisemad tegijad on valmis osalema. Me peame tsementeerima Kopenhaageni kokkuleppega tehtud edusammud.

Kokkuvõttes andis komisjon olulise panuse sellesse Euroopa Ülemkogu kohtumisesse, mis oli esimene ametlik kohtumine Euroopa Ülemkogu alalise eesistuja Herman van Rompuy eduka juhtimise all. Ma soovin teda õnnitleda, et ta suutis kohtumist edukalt juhtida läbi nende väga vaevarikaste vete ja nii keerulises olukorras.

Me ootame intensiivset koostööd teiega siin täiskogul ja eesistujariik Hispaaniaga järgmistel kuudel, eriti perioodil, mis jääb tänase päeva ja juunis toimuva Euroopa Ülemkogu vahele. Selles koostöös tuleb võtta suund dünaamilisele ja keskendunud ELile, mis on valmis vastu astuma järgmisel kümnendil ees seisvatele väljakutsetele.

Corien Wortmann-Kool, *fraktsiooni PPE nimel*. – (NL) Austatud president, eesistuja Van Rompuy, komisjoni asepresident Šefčovič! Euroopa Ülemkogul domineerisid euroala probleemid ja ELi 2020. aasta strateegia, mille eesmärk on viia Euroopa tagasi kasvu teele ja tagada meie kodanikele töökohad. Kõik riigipead ja valitsusjuhid nõustusid tugevdama Euroopa majandusvaldkonna juhtimist ning koordineerima palju tõhusamalt Euroopa majanduspoliitikat. Tundub paljutõotav! Seda võiks isegi pidada Euroopa integratsiooni ajalooliseks hetkeks, kuid praegu on tegemist peamiselt lubadustega. Otsustavaks saab see, kuidas need lubadused lähikuudel ja -aastatel täidetakse. Lõppude lõpuks, kui asi puudutab Euroopa Liidu kodanikke, siis lubadused ei loe. Meie kodanikke huvitavad vaid tulemused.

Eesistuja Van Rompuy, ma soovin teile Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni nimel teie pühendumuse eest komplimendi teha. Teie algus Euroopa Ülemkogu esimese alalise eesistujana oli tugev ning just teil lasub tähtis ülesanne muuta Euroopa Ülemkogu organiks, mis tegelikult võtab poliitilise kohustuse Euroopa Liidu majanduse juhtimiseks. Seega ootame teilt ja teie töökonnalt tulemusi ja oleme veendunud, et oma pühendumuse ja järjekindlusega seisate te ülesande kõrgusel. Tegutsemise vajadus on tungiv ning otsustavus ja energia on päevakäsk. Ma esitan teile väljakutse osaleda siin täiskogul ja anda ülevaade töökonna tulemustest ning arutada neid koos meiega. Ülesanne on ulatuslik, mistõttu on nii tähtis, et te töötaksite koos Euroopa Komisjoniga ning samuti koos Euroopa Parlamendi kui Euroopa Liidu kodanike esindajaga.

Me ootame teilt, et te austaksite täielikult meie institutsioonilist rolli ning kaasaksite ka meid aktiivselt, mitte tagantjärele, vaid varem, ettepanekute väljatöötamise ajal. Näiteks ootab fraktsioon PPE Euroopa Komisjoni ettepanekuid rahapoliitika tõhusama majandusliku koordineerimise kohta. Selles suhtes peab meie fraktsioon tähtsaks stabiilsuse ja kasvu pakti eelarvesuuniste karmistamist ning nende ennetava mõju tugevdamist. Samuti ootame, et Euroopa Komisjon võtaks väga aktiivselt osa ELi 2020. aasta strateegia edasisest väljatöötamisest. Me esitame komisjonile väljakutse, et ta kasutaks täielikult ära sellele Lissaboni lepinguga antud vahendid, eriti liikmesriikide jõupingutuste hindamisel. Lõppude lõpuks on fraktsioonile PPE ja teistele siinse täiskogu fraktsioonidele ülevoolavalt selge, et avatud koordinatsioonimeetod peaks taanduma siduvate kohustuste ning vajaduse korral positiivsete stiimulite ja sanktsioonide kombinatsiooni ees, ning me ootame, et kumbki teist ei kaota aega veenvate ettepanekute esitamisega.

Lõpetuseks, seoses Kreekaga avaldab meie fraktsiooni esimees Daul ülemkogule kiitust otsuse eest kasutada Kreeka abistamiseks vajaduse korral uut mehhanismi, kaasates selleks Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF). Solidaarsus ja vastutus on selles kavas õigustatult kesksel kohal. Sellegipoolest on olukord ikka veel murettekitav, nii et ma kordaksin uuesti, et solidaarsus on kahepoolne. Kreeka peab kokkulepetest kinni pidama ja tegelikult ka reformikavad ellu viima. Kas Kreeka suudab taastada usalduse finantsturgudel? See on kriisi lahendamisel kriitilise tähtsusega.

Hannes Swoboda, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud president! Ma tahaksin kõigepealt tänada Herman Van Rompuyd tema innukuse eest parlamendiga suhtlemisel, mis on hea märk isiklikust pühendumusest! See, mis teil tegelikult parlamendile öelda oli – seoses ülemkogu ja mitte isiklikult teie otsustega –, valmistas meile sügava pettumuse. Vaadakem eeskätt Kreeka küsimust! Kui lugeda meedia kommentaare, näiteks ajalehes International Herald Tribune, siis märgitakse seal täiesti õigustatult, et ehkki Kreeka suhtes kehtivad nüüd IMFi ranged tingimused, siis ei ole sellel viimase head krediidi reitingut. See on nõukogu otsustada! Bini Smaghi – ehk siis keegi Euroopa Keskpangast – on öelnud, et tema vaatevinklist oleks demokraatlikum lahendada probleemid tihedama koostöö abil Euroopas ja mitte sellise tehnokraatilise asutuse nagu IMF abil.

Kui te vaatate turgu, siis näete, et see on reageerinud. Olen nõus, et turu reaktsioon eurole oli natuke positiivsem, kuid Kreekaga seoses ei ole olukord paranenud, vaid on muutunud hullemaks. Ülemkogu saadetud sõnum ei ole positiivne. Ülemkogu on alati kippunud küsimuste, arutelude ja ettepanekutega venitama. See on otsekui Titanicul olles – laev pörkab kokku jäämäega ja siis hakatakse rääkima, et olgu, teeme töörihma, kuidas selliseid kokkupõrkeid tulevikus ära hoida, või et arutame pingsalt läbi järgmise nädala menüü – seda kohe pärast õnnetuse toimumist. See ei ole lahendus! Ülemkogu peab leidma lahendused. See ei ole teie süü! See on riigipeade ja valitsusjuhtide süü, kes ei ole valmis välja töötama lahendusi ja kes ei ole valmis haarama uusi ideid – nagu näiteks see, mille esitasid Euroopa sotsiaaldemokraadid –, mis põhineksid mõlemal sambal, s.t stabiilsusel ja solidaarsusel. Loomulikult ei teki solidaarsus alles pärast seda, kui midagi on valesti läinud – tõelised sõbrad hoiatavad üksteist varakult, kui midagi on valesti minemas. Seetõttu on

ka ebaõiglane Kreekat niimoodi kohelda – nüüd, pärast aastaid tegevusetult pealt vaatamist, olles väga hästi teadlikud, et midagi on valesti, ja siis, kui sündmus on toimunud, öelda, et te ei saa meie solidaarsusele loota. Sellepärast ei olegi ülemkogul Kreeka suhtes vastuvõetud otsus üldsegi rahuldav.

Olukord Euroopa 2020. aasta strateegiaga on sarnane. Komisjoni ettepanekutel olid oma puudused, kuid neil olid ka head küljed. Me ei olnud just vaimustuses, kuna tundsimme, et mitmed elemendid on puudu. Mida siis ülemkogu Euroopa 2020ga teeb? See rebib sealt mitu ettepanekut välja. Te mainisite viit punkti, kuid kontekst – idee, et Euroopa 2020 tähendab seda, et lahendatakse ka majandus-, sotsiaal-, keskkonnaküsimused – on kaotsi minemas või vähemalt meie näeme seda ohtu.

Kui ma kuulan – ja asepresident kinnitas seda – mõnda riigipead ja valitsusjuhti küsimas, kas me peaksime tegelema vaesusega, kas me peaksime võitlema vaesuse vastu, siis kas ei ole groteskne, et vaesus ja ebavõrdsus Euroopas hetkel süvenevad? Siis on riigipäid ja valitsusjuhte, kes ütlevad, et see ei ole nende asi. Kuidas saavad nad siis vaadata otsa oma kodanikele, kui sotsiaaloiglust ei käsitleta konkreetsetelt võtmeteemana? Seetõttu nõustun ma teie ja komisjoni asepresidendiga, et meil on vaja toonitada, et võitlus vaesuse vastu – kriteeriumidest sõltumata – ja vaesuse vähendamine peavad jääma meie eesmärkideks. See on meie sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonile Euroopa Parlamendis tõesti tähtis.

(Aplaus)

Herman Van Rompuy, te mainisite, et see oli teie esimene ametlik Euroopa Ülemkogu kohtumine. Teie teine Euroopa Ülemkogu kohtumine on juunis. Ma soovin teile selleks Euroopa Ülemkoguks edu! See ei saa olema kerge, arvestades sel ajal toimuvaid teatud valimisi, millega on seotud väga reaalne kartus, et võimule tulevad parteid soovivad veelgi vähem Euroopas tihedat koostööd teha. Ma soovin teile sellegipoolest kõige paremat ja loodan, et riigipead ja valitsusjuhid ei jäta teid toetuseta, nagu nad seda tegid teie esimesel ametlikul Euroopa Ülemkogul. Kui vajate abi või toetust, siis tulge siia täiskogule – eelkõige tulge sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni juurde Euroopa Parlamendis. Me anname teile uut lootust, et Euroopa Liit võib olla hea üritus!

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Austatud president! Ma tahaksin eelmisel kuul toimunud ülemkoguga seoses teha kaks märkust. Esimene puudutab mehhanismi, mille ülemkogu Kreeka suhtes vastu võttis ja milles ma tõsiselt kahtlen. Loodetavasti ma eksin, kuid minu arvates ei saa see toimida lihtsalt seetõttu, et selle puhul on tegemist kahepoolsete laenude süsteemiga ja mitte süsteemiga – Euroopa lahendusega –, mille kohaselt annab Euroopa Komisjon Kreekale ühe laenu, mis oli algne idee.

(Aplaus)

Kui te vaatate turgusid, siis on praegu täiesti ilmne, et sellesse süsteemi puudub usk. See ei saanud alguse eile, vaid nädal aega tagasi. Juba eelmisel esmaspäeval – nädal aega tagasi – tekkis probleem Kreeka võlakirjadega, mille intressimäär oli ligi 6%. See on 300 baaspunkti kõrgem kui Euroopa Liidu madalaim intressimäär, mis on 3%. Sellest ajast saadik arutatakse Euroopa Liidu eri liikmesriikide vahel, millist intressimäära tuleks kohaldada kahepoolsetele laenudele, mis eile kerkis isegi 400 baaspunktini ehk 4%ni.

Nii ei aita me Kreekat. Kreeka peab võtma vajalikud meetmed, kuid mitte kahepoolsete laenude abil. See mehhanism ei aita tegelikult Kreekat, vaid hetkel karistab seda.

On hädavajalik, et Euroopa Komisjon naaseks võimalikult kiiresti oma algse Euroopa Komisjoni väljaantava Euroopa laenu idee juurde. See tähendab automaatselt praeguste intressimääradega võrreldes madalamat määra turgudel tänu Euroopa Komisjoni ja Euroopa institutsioonide tagatisele. See on ainus viis aidata Kreeka valitsusel saavutada tema eesmärgid.

Samal ajal peab Kreeka valitsus loomulikult lõpetama oma sisevõitluse. Kui Rahvusvahelise Valuutafondi sekkumisega seoses valitsevad eri seisukohad ja kui arutelud selle üle peaksid jätkuma, siis tõusevad intressimäärad automaatselt.

Minu teine märkus on, et vajame praegu midagi enam kui vaid mehhanism Kreeka või teiste riikide jaoks. Me vajame praegu julget Euroopa Komisjoni, mis esitaks majandus- ja rahareformide paketi, mida me vajame nii kiiresti kui võimalik. Me vajame paketti, mis oma ulatuslikkuselt oleks võrreldav kunagise Jacques Delors'i paketiga, kui ta ühel hetkel esitas probleemide lahendamiseks Euroopa majandus- ja rahaliidu- ehk siseturupaketi. Me vajame seda nüüd! Me vajame julget paketti. Ainult Euroopa Komisjon saab selle esitada. Ülemkogu – isegi mitte ülemkogu eesistuja – ei saa seda teha. Algatuse õigus on komisjonil ja komisjon on see, kes peab esitama tõelise paketi.

(Aplaus)

Minu fraktsiooni arvates peaks see pakett koosnema kolmest põhielemendist. Esiteks Euroopa Valuutafondi asutamine, mis on absoluutselt vajalik, ja seda ideed levitas ka Saksa rahandusminister Schäuble. Meil on seda fondi stabiilsuse pakti tõhustamiseks vaja nii kiiresti kui võimalik.

Teiseks vajame võimalikult kiiresti seda, et Euroopa võlakirjaturg langetaks intressimäärasid kõigile Euroopa Liidu riikidele. See ei ole mõeldud suurima riigi Saksamaa karistamiseks. Võime vastupidi kasutada süsteemi, milles Saksamaa maksab madalamat intressi kui täna, sest me võime tulevikus Euroopa võlakirjaturule lisada müübivuspreemia. Tehnilised võimalused selleks on olemas ja neid saab rakendada.

Kolmandaks vajame me julgemat 2020. aasta strateegiat. Ma toetan täielikult, mida Corien Wortmann-Kool mõni hetk tagasi ütles selle kohta, et me vajame tõhusamat juhtimismeetodit. Me ei saavuta oma eesmärgi avatud koordineerimisega. See, mida me vajame, on piitsa ja prääniku meetod, nagu Corien Wortmann-Kool seda kirjeldas, ja otsustajaks ei ole mitte ainult liikmesriigid, vaid ka komisjon.

Kolleegid, me peame mõtlema sellele, et kui nõukogu lähikuudel ei tee, mida on vaja teha julgema 2020. aasta strateegia nimel, siis mida saame meie Euroopa Parlamendina teha? Mida me saame teha: lähinädalatel peab parlament kokku leppima üldistes majandussuunistes ning tegema teatavaks oma arvamuse nende kohta. Noh, kui nõukogu ei ole komisjoni toetusel esitanud julgemat 2020. aasta strateegiat, siis ei näe ma vajadust selliste üldiste majandussuuniste heakskiitmiseks. Esiteks peab olema olemas julge ettepanek, mis loodetavasti esitatakse juuniks, ja siis saame teha oma tööd ja kiita heaks julgema lähenemisviisi ja üldised majandussuunised.

Rebecca Harms, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Austatud president, kallid kolleegid! Pean tunnistama, et Herman Van Rompuy sõnavõttu kuulates palusin oma naabril Alexander Graf Lambsdorffil ennast näpistada, sest mul oli tunne, et kas mina ei ole reaalses maailmas või ei ole seda Euroopa Ülemkogu eesistuja. Ma ütlen seda, kuna minu arvates oli viimase tippkohtumise ainus positiivne tulemus see, et lõppesid labased näaklused Pariisi, Berliini ja Brüsseli vahel – millesse oli segatud ka EKP – selle üle, kas Kreekale üldse anda abi, kuidas Kreekat aidata, kas on vajadust Euroopa Valuutafondi järele ning kas kaasata IMF või mitte. Lõppkokkuvõttes oli tulemuseks kauplemine, mida Guy Verhofstadt juba nii ilmekalt kirjeldas.

Ma ei saa samuti aru, kuidas saate öelda, et tippkohtumisel kokkulepitu juba Kreekale abiks on, kuna intressimäär, mida Kreeka täna peab maksma – just kontrollisin seda uuesti – ei ole mitte 6%, vaid 7%. Seega kerkis intressimäär kohe pärast ülemkogu otsust. Ma lihtsalt ei saa aru, kuidas on võimalik inimestele Euroopa solidaarsuse osas kotti niimoodi pähe tõmmata, nagu see ülemkogul juhtus.

Samuti arvan ma, et seal saadeti Kreekale väga kummaline alateadlik signaal, sest see, mida ülemkogu kohtumise ajal ja pärast seda, tippkohtumise ajal ja pärast seda kirjeldati kui kaitsevõrku ei ole üldse kaitsevõrk. Kui see seda oleks, siis peaks see raskust taluma. Kreekaga seoses aga nõustuti, et riigi olukord peab päris põhjas ära käima, enne kui Brüssel on valmis seda tegelikult aitama. Kui kantsler Merkel Brüsselist naasis, levis Saksamaal arvamus, et ta tahtis kreeklastele näidata, mida tähendab päris põhjas käimine, enne kui ta oli valmis neid tegelikult aitama. Meile jäi mulje, et pigem tahetakse anda karmi õppetundi, kuid mitte mulje, et karmide õppetundide andmine võiks hetkel Euroopa Liitu aidata.

(Aplaus)

Käsilähes ülimalt negatiivse energiaga Kreeka suhtes käib otsus mitte segada end Kreeka probleemide lahendamisesse. Kõik, mis nüüd peab juhtuma seoses eelarve konsolideerimisega, valdkondadega, mida riigivõla tõttu tuleb kärpida, avalike teenistuste tõhusamaks muutmise, maksudest hoidumise vastu võitlemisega, Kreekas korruptsiooni küsimuse lahendamise, on jäetud IMFi otsustada, samal ajal, kui Brüssel keeldub end asjasse segamast. Minu arvates ei ole selline käitumine õige.

Me peame veel kord olema selged selles osas, missuguse õppetunni Kreeka meile tegelikult annab – nimelt, et seisame silmitsi oma asutamislepingute puudustega, eriti Maastrichti lepingu omadega. Kui ma neid puudusi analüüsin, siis ma ei jõua järelduseni, et peaksime vastastikku kokku leppima, et end hetkel sellesse teemasse ei sega. Selle asemel teen ma järelduse, et suurema vastastikuse vastutuse ja solidaarsusega peab kaasas käima vastastikune sekkumine. Lihtsalt on saabunud aeg – lisaks sellele, mida Guy Verhofstadt rääkis eurovõlakirjadest ja finantstoetuse mehhanismidest – rääkida reformi järgmistest etappidest. Herman Van Rompuy, kui teie töökond – Saksamaal viidatakse sellele pidevalt kui *Arbeitsgruppe*’le ehk töögrupile, mis kõlab vaoshoitumalt – otsustab selle nii vajaliku reformi tahaplaanile lükata, siis ei oska ma tegelikult ennustada muud kui, et kogu Euroopat tabab pärast Kreekat kriis. On vältimatu, et peame omavahel aina enam koordineerima oma majanduspoliitikat, oma maksupoliitikat, riigieelarvete koostamist,

konkurentsivõime tagamist ning et me peame võtma ühiselt vastutuse. Tippkohtumisel ei suudetud aga seda tagada ning ma arvan, et seal ei suudetud anda isegi algelisi lubadusi.

Mis puutub Euroopa 2020. aasta strateegiasse – kliimasse –, siis kui tahetakse, et me suhtuksime sellesse kui edusammusse või läbikukkumisesse, siis mida täpselt oodatakse Connie Hedegaardilt, et ta esitaks mais Bonnis? Kas ta peab sinna tühjade kätega minema? Kas ta peab tõesti minema Bonni sellega, mis talle praegu on antud? See on piinlik! Taas kord on aeg, et proua Ei – Angela Merkel – näitaks üles uhkust. See on nii piinlik, et president Barroso pakutud niigi nõrku sotsiaalpoliitilisi eesmärgi lahjendab taas kord Saksamaa, kantsler Merkel.

Saksamaalt on seega tulnud nii palju negatiivset energiat! Ma olen lugenud, et kui see juhtus, avastasid paljud parlamendiliikmed ennast soovivat, et Helmut Kohl tuleks tagasi. Pean ütlema, et mina ei olnud üks nendest. Ma mäletan Kohli aastaid siiani natuke teistsugusena ja tollal ei olnud ka Euroopa kõik. See, mida ma tahaksin, et juhtuks, on, et Euroopa pealinnades lõpuks muutuks ühiseks poliitikaks poliitiline teadmine sellest, et praegusel globaliseerumise ja globaalsete kriiside ajal on vaja jõud ühendada.

Guy Verhofstadt, mul on rõõm võtta vastu teie üleskutse teha Euroopa 2020. aasta strateegiaga rohkem tööd. Lõppude lõpuks on seni selle täiskogu kolm fraktsiooni töötanud ainult selle nimel.

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud president! Loomulikult domineeris pärast Euroopa Ülemkogu Kreeka kriis ajalehtede pealkirjades, kuid kohtumisel endal astuti ka olulisi esimesi samme Euroopa 2020 algatusega seoses. Minu fraktsioon ECR tahab, et euroalal saadaks edu neid, kes soovivad sinna kuuluda. Nüüd on kogu Euroopa majanduse jaoks eluliselt tähtis, et ebastabiilsus ei kahjustaks kaubandust ja Euroopa majandust laiemalt.

Loomulikult ei ole kõik liikmesriigid veel otsustanud või ei kavatse kunagi otsustada liituda ühise valuutaga. Praegune kriis näitab, miks paljud, sealhulgas Briti Konservatiivide Partei, loobuvad eurost, millega kaasneb vältimatult ühetaoline intressimäärapoliitika ning vahetuskursid, mida mõjutavad tegurid, mille ei pruugi olla mingit seost oma riigi majandusreaalsusega. Kindlasti on kriis välja toonud praeguse eurotsooni ülesehituse mõned aluspõhjaks olevad probleemid. Nendele probleemidele lahenduse otsimisel ei tohi aga kasutada kriisi ettekäändena Euroopa Liidu volituste edasiseks laiendamiseks.

Me oleme juba kuulnud ohtlikult vastutustundetuid kõnelusi vajadusest suurema Euroopa majandusvaldkonna juhtimise järele. Võimu koondamine Brüsselisse ei ole lahendus ja see ei ole vastuvõetav. Kreeka vajab meie toetust ja julgustust, kuid on raske paluda teiste riikide, eriti eurotsooni mittekuuluvate riikide maksumaksjatel selle riigi eest arved tasuda. Lõppude lõpuks saavad vaid kreeklased ise lahendada Kreeka avaliku sektori võlga seotud probleemid ja me soovime neile edu nende jõupingutustes kriisist väljapääsu leidmisel!

Rääkides Euroopa 2020 algatusest, siis tervitame ülemkogul astunud esimesi ettevaatlikke samme! Me ei tohi praeguses majandus- ja finantskriisis mitte kunagi unustada, et isegi enne kriisi seisime me silmitsi tohutute majanduslike väljakutsetega, nagu kasv Hiinas ja Kaug-Idas ning meie kasvav energiakindlus. Meie pikaajalised majandusperspektiivid sõltuvad Euroopa majanduse põhjalikust moderniseerimisest, et saaksime saavutada edu aina kasvava konkurentsiga maailmaturul.

Me ei toeta selle algatuse kõiki aspekte. Suures osas on eiratud mõnda uuendust vajavat valdkonda, nagu põllumajandus, kuid me toetame tugevalt programmi põhitelgi ja eriti ühtse turu edasiarendamist. Me usume, et meie majanduse keskseks tugisambaks on edukad konkurentsivõimelised ettevõtted. Need tagavad majandusliku õitsengu, mis on hädavajalik töökohtade loomiseks ja ka ressursside loomiseks, millest sõltub nii palju.

Eksisteerib oht, et rääkides ettevõtete koorma vähendamisest, hääletame siin pidevalt konkreetsete ettepanekute üle, mille tulemus on vastupidine; nii et Euroopa Liidu kõik institutsioonid, sealhulgas parlament, peavad oma osa andma. Komisjon peab hoiduma ettepanekute tegemisest, mis on koormaks tööstusele, ja meie siin parlamendis peame näitama üles vastutustunnet ning enesepiirangut. Juuni kohtumisel vaadatakse üle paljud eesmärgid, mis on seatud Euroopa 2020 osaks.

Lubage mul täna lõpetada lootuse väljendamisega, et eelolevatel nädalatel tugevneb Euroopa Ülemkogus oluliselt toetus majandusvabadusele ja reformidele – ma loodan ka, et võib-olla aitab sellele kaasa Ühendkuningriigi uus konservatiivne valitsus!

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Austatud president! On hea, et riigipead ja valitsusjuhid suutsid erakorralises meetmepaketis kokku leppida, kuid see ei ole Euroopa lahendus. Saksa valitsus on taktikalistel põhjustel valimiste nimel – seoses Põhja Rhine Westphalia liidumaaga – läinud populismi teel

üsna kaugele. Kokkulepe rippus seega juuksekarva otsas, sõltudes kantsler Merkeli ja president Sarkozy jutuaamisest. See pakett ei hõlma kodanikke. Rahastamismehhanismi eesmärk on, et see sisaldaks, tsiteerin: „stiimuleid, mis võimaldaksid finantsturul võimalikult kiiresti naasta kõrge riskiga hindade juurde”. Majanduspoliitika koordineerimise aluseks peavad saama stabiilsuse ja kasvu pakti läbikukkunud põhimõtted. Riik ja kodanikud peavad säästma, samal ajal, kui finantsturud – pangad – peavad hindama, kas säästetud on piisavalt. Ma arvan, et selline kord on kahtlane. ELi töötuse määr on praegu 10% – kõrgeim alates 1998. aastast. Rohkem kui 20% alla 25aastastest noortest on ilma tööta. On vaja väga konkreetselt välja öelda, kus me tahame, et säästused tehakse. Vastasel juhul kardan ma kõige halvemat.

Miks ei ole nõukogu nõustunud ühtekuuluvus- ja struktuurifondide suurendamise või ostuoptsioonidega kauplemise kohese keelustamisega? Miks on ta määramatuks ajaks edasi lükanud kokkuleppe, mis käsitleb konkreetseid eesmärke ELis vaesuse vastu võitlemiseks? Ma muuseas ei väida, et seda on tehtud tahtlikult, kuid praktikas on toimunud määramata ajaks edasilükkamine. Minu arvates on see käesoleval vaesuse vastu võitlemise Euroopa aastal suisa skandaalne. Selle aasta juuni jääb liiga hiljaks.

Nigel Farage, fraktsiooni EFDL nimel. – Austatud president! Täna on meie seas väga tähtis inimene – Euroopa president. Ta on nii tähtis, et ta on kõrgemal kriitikast, etteheidetest; ta on kaasaegse poliitilise klassi kuningas. Ta on tänapäeva Zeus ja kavatseb meid valitseda Berlaymonti mäelt – ja häda sellele, kes kahtleb tema autoriteedis või tema vääriskuses, sest karistus saab olema karm!

Minuga juhtus tõesti nii, et kui viimati kohtusime ja mul oli üht-teist öelda, siis määras parlament mulle maksimaalse võimaliku trahvi! Mulle öeldi, et kui ma ütlen midagi, mis teid häirib, siis lülitatakse mikrofon välja. Noh, mis hinnaga on kõnevabadus, mis hinnaga demokraatia?

Täna olete te taas meie juures ning nüüd on teist Nicolas Sarkozy ja Angela Merkeli heakskiidul saanud uue majandusvalitsuse juht, kes valitseb 500 miljonit inimest, ja te olete käivitanud oma kümneaastaku kava – oma soovide nimekirja. Mind paneb vaid imestama, kas teil on mees, mis juhtus viimase, 2000. aastal käivitatud 10 aasta kavaga? See käivitati siin parlamendis kiiduavaldustega ja see kukkus totaalselt ja täiesti halvavalt läbi ja seda isegi enne ülemaailmset majanduslangust.

Tegelikult kukuvad kõik ELi tsentraliseeritud kavad läbi. Vaadakem vaid katastroofilist, laostavat ühist kalanduspoliitikat! Nüüd on teie armastatud euro läbi kukkunud. See kukkus poliitiliselt läbi esimese suurema takistuse ilmnemisel. Te ei suutnud tippkohtumisel kava esitada ja te ei suuda aidata välja Kreetat ilma Rahvusvahelise Valuutafondita, mis on kaasatud, et päästa vähemalt hetkeks teie euroonistus.

Herman Van Rompuy, siiski tundub teie kava olevat, et kuigi oleme kaotamas, läbi kukkumas, jätkame ikka samamoodi. Rohkem Euroopat; rohkem läbikukkumisi! See, mis on tõepoolest oluline, on demokraatia kadumine. Te ei ole valitud. Te ei ole aruandekohustuslik ning Euroopa rahvad ei saa teid ametist kõrvaldada. Zeus oli see, kes röövis Europe, ja ma kardan, et teie olete röövimas meie demokraatiat. Te olete siin ainult seetõttu, et Lissaboni leping võeti vastu, võimaldamata brittidele referendumit, mida neile oli lubatud. Mis meisse puutub, siis see on ikka veel lõpetamata asi. Inimesed võitlesid ja said surma selle nimel, et me saaksime olla sõltumatu, ise ennast valitsev demokraatlik rahvus, mis võib oma juhte ametisse panna ja neid sealt vabastada. Mitte keegi, kes usub demokraatiasse, ei võtaks vastu Euroopa Liidu presidendi ametikohta.

Barry Madlener (NI). – (NL) Austatud president! Nigel Farage, te võtsite taas kord sõna paljude eurooplaste nimel, kellele praegune Euroopa ei meeldi, ja ma tänan teid selle eest.

See arutelu on üks suur pettus. Uus petupresident Herman Van Rompuy, kes nimetati kulisside taga ametisse, on õnnitlenud president Barrosot ja komisjoni Kreeka finantsraskustest päästmise eest. Loomulikult tähendab see jällegi seda, et Hollandi maksumaksjad peavad taas kord oma taskuid kegendama. Ärgem unustagem, et Kreeka on Euroopa riike võltsitud andmete esitamisega palju aastaid petnud! Herman Van Rompuy, te ütlete, et olete sundinud Kreetat rakendama karme meetmeid. Karme meetmeid: pensioniea tõstmine 61-lt 63. eluaastale? Enamik töötavatest eurooplastest võib sellest ainult unistada. Tegelikult kaalub Hollandi valitsus isegi pensioniea tõstmist 65-lt 67. eluaastale. Kreeka töötajad lähevad pensionile 63aastaselt ning meie peame selle arve kinni maksma.

Mis on juhtunud Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) karmide väljaütlemistega? Hollandi kristlik-demokraatlik partei Christen Democratisch Appél (CDA), mida esindab Corien Wortmann-Kool: veel vaid mõned nädalad tagasi väitis see partei, et mitte sentigi Hollandi maksumaksja raha ei lähe Kreekale. Ka Angela Merkel rääkis toredasti: mitte sentigi Kreeka pensionifondidesse. Ja mida me nüüd näeme? Nad on oma meelt muutnud; nad on alla andnud! Ilmselt ei olnud nende sõnad tuhkagi väärt. Kreekased saavad nüüd võltsandmete esitamisest hoolimata finantsabi. Kes on järgmine? Portugal, Hispaania, Ungari – valige

ise! Isegi Guy Verhofstadti ja tegelikult ka Hollandi Vabaduse ja Demokraatia Rahvaparteisse (VVD) kuuluva Johannes Cornelis van Baaleni Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon lubab nüüd sooduslaene nõrkadele riikidele ja Euroopa Valuutafondi. Kolleeg van Baalen, miks te Guy Verhofstadtile vastu ei vaidle? See on puhtal kujul valijate petmine: valimistel lubasite te vähem Euroopat, kuid me saame seda järjest enam. Teie enda fraktsioon räägib selle poolt. Kallid kolleegid! Euroopa Liit ei ole probleemide lahendaja, vaid põhjustaja.

Herman Van Rompuy, Euroopa Ülemkogu eesistuja. – (FR) Austatud president, kallid kolleegid! Ma teen lühidalt. Ma pean teile meenutama mõningaid põhitõdesid. Esimene tõde – ja ma olen seda aegajalt kuulnud, kuid mitte piisavalt sageli – on see, et probleemid, millele lahenduse peame leidma, ilmnesid kõigepealt riigis, milles esines eelarverikkumisi. Need tuleb kõrvaldada! Tuleb võtta meetmeid, et hoida ära nende kordumine.

Seega peame alustama elementaarsest: eelarve ortodokssus. Sellepärast töötasime me minevikus välja stabiilsuse ja kasvu pakti. On neid, kes pooldavad sanktsioone, trahve ja karmi kohtlemist. Meil on olemas aga stabiilsuse ja kasvu pakt, kuid ma osutaksin sellele, et sellest ei olnud teatavate riikide puhul abi.

Kreeka valitsus on võtnud meetmeid, julgeid meetmeid, mida ma kiidan. Need sedastati ülemkogu mitteametlikus avalduses 11. veebruaril. Me palusime Kreekal meetmeid võtta. Kreeka tegi seda! See vastutab oma kohustuste eest! Nüüd tuleb meetmed ellu viia ning ma saan täielikult aru, kui delikaatne ja raske on olukord, milles Kreeka valitsus peab tegutsema. Sellegipoolest tuleb meetmed ellu viia.

Kreeka valitsus on veendunud, et kurikuulsad intressimäärade erinevused vähenevad alles siis, kui kogu eelarvedistsipliini poliitika nähtavaks saab. Nad on selles veendunud. Seega on põhitõde selles, et me peame probleemide lahendamiseks tungima nende algeteni; teiste sõnadega ühe ja teiste riikide eelarveprobleemideni.

Teiseks on Kreeka valitsus näidanud, et see nõustub täies ulatuses Euroopa Ülemkogu järeldustega. Me saame sundida inimesi olema õnnelikud, kuid nad oli nõus. Olin nende nõustumisele tunnistajaks enne ja pärast kohtumist ning selle jooksul. Kolmandaks ei ole nad veel finantsabi palunud. Eile kordasid nad seda uuesti. Need on kolm põhitõde, mida tahan teile meenutada.

Järgmisena – ja seda palus Corien Wortmann-Kool – otsustame koos parlamendi presidendi ja teistega, kuidas saame teha töökonna tegutsemise ajal parlamendiga koostööd.

Mis puutub töökonnda, siis olen ma nõus nendega, kes tahavad, et see oleks ambitsioonikas. Ma ei otsi eeskujusid minevikust. Ajalugu ei korda ennast kunagi ja kindlasti ei tee see seda ühtemoodi. See oluline töökonnd peab olema väga ambitsioonikas. Me peame sellest kogetud kriisist õppima kõike, mida võimalik. Me peame sellest tegema kõik võimalikud järeldused.

Me peame olema märksa ennetavamad. Ennetavamad ei pea me olema ainult eelarve küsimustes, vaid ka rakendatava majanduspoliitikaga seoses. Seda mitte selleks, et asuda majanduspoliitika elluviimisel riikide valitsuste asemele: lõppkokkuvõttes vastutavad nemad! Kuid me saame olla ennetavad viisil, mis ei ohusta ühtset valuutat – eurot – ega ühisturgu, siseturgu. Ärgem seadkem neid ohtu! See vastutus lasub ELil. Igäühel on oma vastutus. Seega peame ka majanduses ennetavamalt käituma.

Ma sooviksin teile meelde tuletada – sõnavõttudes seda ei mainitud –, et konkurentsivõimelisuse probleem on otsustava tähtsusega. Meil on rohkem probleeme kui vaid need, mis on seotud eelarvega: eelarvega seotud probleemide taga on majandusprobleemid. Me peame need lahendama, sest kui me seda ei tee, siis me – ma kordan – seame ohtu ühisturu.

Seega võtame arvesse kõike seda. Sellega seoses peame võtma kõik õppetunnid seoses koordineerimise, järelevalve ja teatavate uute mehhanismidega, mis tuleb kehtestada. Ma olen siin täiskogul kuulnud mitmeid mõtteavaldusi, mis on paikapidavad ja väärivad lugupidamist, ning me peame neisse süvenema.

See, et ma nende sisu ei aruta, ei tähenda, et ma oleksin need ära unustanud või et töökonnd unustab need ära. Mulle meeldivad päris mitmed ringlevad ideed ja ideed, mis on esile tulnud siin täna pärastlõunal. Me arutame neid töökonnas avatult. Nagu ma just ütlesin, otsustame, kuidas me saame teha parlamendiga koostööd töökonna tegutsemise ajal.

Mis puutub 2020. aasta strateegiasse, kallid kolleegid, siis ma usun, et Euroopa saab tõesti aru meie Euroopa sotsiaalmudeli olemusest. On olemas majandus- ja keskkonna- ja sotsiaaleesmärgid. Seega on üks meie eesmärkidest, meie sihtidest, sotsiaalselt ja keskkondlikult korrigeeritud turumajanduse suurepärane kontseptsioon.

Me oleme otsustanud seada viis eesmärki, millest üks on sotsiaalne kaasatus. See on vastavalt lepingule üks Euroopa Liidu pädevustest. Oleme otsustanud sotsiaalse kaasatuse ja muude asjade seas ka vaesusevastase võitluse poolt. Ma võin teile kinnitada, et reede hommikul nende viie eesmärgi üle arutamise ajal ei seatud neid kahtluse alla ning juunis esitame me teile nende viie eesmärgi arvulised hinnangud. Ma palun neid, kes on kannatamatud, kannatada veel veidi – kuni juunini –, sest me tõesti saavutame visandatud eesmärgi.

Mina isiklikult, ja president Barroso – ma ütlen seda südameheadusest – isegi rohkem kui mina, oleme võidelnud, et need viis eesmärki Euroopa Liidu programmi lisada ja et need sinna jääksid. Loomulikult on olnud eriarvamusi, kuid ma usun, et me oleme oma kolleegide veennud – Ecofini nõukogus, kus ma osalesin, Euroopa Ülemkogu üldasjade nõukogus –, et seda sotsiaalset, majanduslikku ja keskkondlikku tasakaalu tuleb säilitada 2020. aasta strateegia lähenemisviisis. Kui seda ei ole juba täiendatud, siis kinnitan teile, et seda tehakse juunis.

Veel on olemas finantsmäärusega seotud probleem, mida mõned on meile täiesti õigustatult meelde tuletanud. Inimesed kalduvad kiiresti unustama. Me peame aga jätkama tööd sellega. Finantsmääruse osas mängib parlament väga suurt rolli. G20 kohtumisel jõudsimme aga kogu kava osas kokkuleppele, sest on meetmeid, mida on võimalik otsustada ainult globaalsel tasandil. Selles osas ma loodan – ja me teeme kõik, et see teoks saaks –, et võetakse kuulda ELi häält, tugevat ja ühtset häält.

G20 tegi kriisi alguses tublit tööd. Pärast majanduslangust on vaja tublisti töötada. Kriis ei ole siiski veel päris läbi, kuid majanduslangus on. Nagu ma aga oma sissejuhatavas sõnavõtus ütlesin, on palju raskem saavutada kokkuleppeid, kui asjad lähevad juba natuke paremini võrreldes ajaga, kui olime probleemidest ümbritsetuna tormi keskel.

Oma looja Euroopa Liidu abiga on G20 kohtumisel juunis Torontos ja aasta teises pooles Lõuna-Koreas arutada seega väga tähtis tegevusprogramm.

Ma arvan tõepoolest, et Euroopa Ülemkogu kohtumisel suutsime me vältida kõige hullemat – ja mõnikord on poliitikas sama eesmärk – ja et me panime seal paika solidaarsusmehhanismi vundamendi. Ma kordan, et Kreeka on teinud oma eelarvega seoses suuri jõupingutusi, nad ei küsi meilt praegu midagi ning on teatanud, et on selle mehhanismiga nõus.

Me oleme võtnud vastu otsuse majandusstrateegia kohta, millel on viis eesmärki. Viis ja mitte kuuskümmend. Me viime need ellu riigisisel tasandil. Juunis peavad kõik liikmesriigid esitama oma lähiaastate kavad. Me hindame olukorda. Ma tõepoolest arvan, et me oleme ehitanud vundamendi tulevastele meetmetele.

Töökond on, ütleme nii, tarkuse kehastus. Kuidas seda ettevalmistamata korraldada? Kannatamatutele ütlen, et aasta lõpuks, ja see ei ole kaugel, vaid üheksa kuu pärast – kuid te ju nõustute, et üheksa kuuga saab nii mõndagi tehtud –, üritame täita ambitsioonika ülesande teha kõik, et vältida praegu kogetava kriisi kordumist.

(Aplaus)

President. – Herman Van Rompuy, tänan teid! Täna teid teie sirgejooneliste vastuste eest tehtud märkustele! Nagu me kõik kuulsime, tehti kriitilisi märkusi. Need on sellises diskussioonis vajalikud. Me räägime ülimalt tähtsast küsimusest. Me ei räägi vaid sellest, kuidas kriisist väljuda või kuidas aidata ühte riiki – euroala liiget –, kellel on probleeme, vaid ka sellest, kuidas järgmisel kümnel aastal edasi areneda. Seega on see võtmeküsimus. Lisaks sellele on kliimaga seotud küsimused. Nii et, Herman Van Rompuy, ma tahaksin teid veel kord tänada kiire vastuse eest mõnede neist küsimustest. Loomulikult arutavad töökonnad neid küsimusi kavakindlalt koos kolme Euroopa institutsiooniga, et me saaksime välja töötada ühise strateegia. Euroopa Parlament on selleks täies ulatuses valmis.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud president! Ka mina tahaksin vastata esialgsele arutelule.

Ma tahaksin parlamenti tänada paljude suurepäraste ideede eest, väga heade ettepanekute eest ja ka konstruktiivse kriitika eest, mis meile siin täiskogul osaks saab, sest see aitab meid meie töös edasi!

Nii Euroopa Ülemkogu eesistuja kui ka mina oleme olnud väga avatud Euroopa Ülemkogul valitsenud raske olukorra kirjeldamisel. Me oleme olnud väga avatud Kreeka olukorrale ja ELi 2020. aasta strateegiale lahenduse otsimisel valitsenud erimeelsuste ja eriarvamuste osas ning me mõlemad oleme öelnud, et me lootsime paremaid lahendusi.

Me peame siiski tegutsema reaalses maailmas, kus esineb sageli lahkkelisid, ning me peame alati püüdlema kompromissi poole. Seda me tegime ja saavutasime lõppkokkuvõttes antud asjaoludel parima lahenduse.

Ma arvan, et meie saavutatu vähendamine ei tule meile kellelegi kasuks, sest meil on nüüd lahendus Kreekale ja lahendus eurotsoonile. Me oleme väga tihedas kontaktis Kreeka võimude ja rahvusvahelise kogukonnaga ning kui Kreekas tekib vajadus abi paluda, siis olen ma kindel, et kogu eurotsoon ja komisjon asub tegutsema ja tuleb Kreekale appi. Niisiis on meil olemas mehhanism, vahendid ja me oleme valmis neid vajadusel kasutama.

Ma tahaksin parlamendiliikmeid tänada toetuse eest ELi 2020. aasta strateegiale. Ma saan vaid nõustuda Euroopa Ülemkogu eesistujaga, et me oleme selle strateegia suhtes ja selle eesmärkide osas poliitilise kokkuleppe saavutamise suhtes väga optimistlikud. Seda seetõttu, et Euroopa Liidu liidrid teavad, et need eesmärgid on Euroopa elulaadi säilitamiseks väga olulised. Nad teavad, et kui me need saavutame, siis võime garanteerida, et kümne aasta pärast on Euroopa üks globaalsetest liidritest maailmaareenil, sellel on väga konkurentsivõimeline majandus ning tugev sotsiaalpoliitika, nagu meil praegu Euroopas.

Seetõttu arutame me praegu, kuidas liikmesriike paremini motiveerida ja kuidas paremini eesmarke kalkuleerida, et need oleksid tulevikus täpsemad ja paremini kontrollitavad. Ma olen kindel, et parlamendi abiga suudame need eesmärgid saavutada ning et suudame saavutada positiivse tulemuse juunis toimival Euroopa Ülemkogul.

Ma kordaksin samuti ühte konkreetset punkti president Van Rompuy märkustest, mis puudutab G20 ettevalmistamist. Meie siin ELis ei ole kõikvõimsad. Me saame koordineerida ja parandada tegevust Euroopa raamistikus. On siiski täiesti selge, et kui me tahame kriisist väljuda ja elada tulevikus paremas maailmas, siis vajame me globaalset koordineerimist, eriti sellistes tähtsates küsimustes nagu makromajanduslik stabiilsus, majanduspoliitika ja meetmed väga tundlikus finantsvaldkonnas.

Täpselt seda EL kavatsebki teha ning komisjon esitab peagi asjakohased ettepanekud. Ma olen kindel, et väga varsti toimub meil nende ettepanekute üle väga viljakas arutelu.

Gunnar Hökmark (PPE). – Austatud president! Kõigepealt tahaksin ma öelda neile meie seast, kes sooviksid luua uusi institutsioone, uusi reegleid ja uusi fonde, et ma ei usu, et me suudame lahendada olemasolevate reeglite eiramisest tekkinud probleemid uute reeglite loomisega. Me peame austama reegleid, mis meil on olemas. Kriisi üks suur õppetund on see, et me ei oleks kunagi tohtinud lubada tekkida puudujääkidel, kuid me tegime seda.

Teiseks, me – kõik meist – lubasime sellel juhtuda, sest me leevendasime reegleid, ja ma tean, kes oli reeglite leevendamise eesotsas. Kui tohin olla kriitiline, siis ma eelistan ambitsioonikaid reforme ambitsioonikatele eesmärkidele. Ma arvan, et me räägime liiga palju eesmärkidest ja liiga vähe tegudest. Tegudest rääkimisel olen tähele pannud, et komisjon ja mõnikord ka nõukogu räägivad sellest, mida liikmesriigid peaksid tegema, ja mitte sellest, mida me saaksime koos Euroopa Liidus teha.

Ma tervitan töökonna loomist, kuid me ei tohiks raisata liiga palju aega, sest me teame mitmeid konkreetseid meetmeid, mida me võtma peaksime. Peaksime vähendama bürokraatiat ja selle likvideerima; tagama Euroopa tasandil suuremad investeeringud uuringutesse ja teadusesse; muutma eelarvet, et võimalik oleks suurem kasv ja uuendus; tagama teenuste direktiivi rakendamisega, et teadmispõhine majandus areneb edasi, ning laiendama teenuste direktiivi uutele valdkondadele; tagama finantsturgude arendamise, et muuta need stabiilsemaks, kuid mitte proteksionistlikeks –, sest tahaksin komisjonile öelda, et uute proteksionistlike meetmete rakendamine finantsturgude suhtes ei aita Euroopa majandust. Kui me hävitame Atlandi-ülese kapitalituru võimalused, siis ei aita see Euroopat. Nii et me teame, mida teha. Töörühma olemasolu oleks hea, kuid ilma selleta oleks veelgi parem.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Austatud president, kallid kolleegid! Ma kuulasin huviga ülemkogu eesistuja ja komisjoni asepresidendi sissejuhatavaid sõnavõtte ning ma pean ütleva, et ülemkogu järeldused ei veena mind.

Märtsis toimunud Euroopa Ülemkogu järeldused ei veena mind, sest me oleme tunnistajaks ühenduse ideaali ja meetodi allakäigule Euroopa kaasaegse ajaloo mõnede juhtfiguuride seas. See teeb meile muret, arvestades, mis maailmas toimub. Õigemini teevad meile muret teatud tahud.

Kreeka afäär on vaid näide sellest, missugune Euroopa peaks olema, kuid tegelikkuses veel ei ole. Seepärast pöördume me Euroopa Komisjoni, presidenti asendava asepresidendi ja ülemkogu eesistuja poole, et nad võtaksid vastu tugeva poliitilise algatuse, õigusloomega seotud algatuse: komisjon peab kehtestama tegevuskava ja nõukogu peab tagama, et me ei lohiseks nende valitsuste kannul, kelle võimu ja teravust

lähenevad valimised – eile Prantsusmaal ja Itaalias, homme Ühendkuningriigis ja Saksamaal – nii sageli nüristavad, halvates valitsuste tegevuse.

Teie roll, Herman Van Rompuy, ei tohi olla ainult abistaja roll, vaid te peate olema Euroopa taganttõukav jõud, ning me apelleerime teie demokraatlikele ja Euroopa-meelsetele tunnetele, et te tagaksite, et see uus hoog tooks Euroopale kasu. Enam ei piisa eesmärkide seadmisest; meil on vaja määratleda vahendid. Me nõustume nende eesmärkidega, nagu me nõustusime Lissaboni strateegiaga.

Kuid, millised need vahendid on? Kas me tahame, et meil oleks föderaalne eelarve – ja seda nii nimetada –, mis oleks võrdne vähemalt 2%ga SKPst? Kas me tahame mängu tuua eurovõlakirjad, Euroopa investeringud ja riigi võlakirjad, et saaksime Euroopat poliitiliselt suurendada ja ilma milleta ei liigu me kuhugi?

Sisuliselt on meil vaja teada, kas oleme uue Euroopa määratlemisel edukad ja kas suudame edukalt määratleda – seda nii siin parlamendis kui ka väljaspool seda olevate Euroopa poliitiliste jõudude uue suhte kaudu – tõelise erinevuse, tõelise piiri, mis eksisteerib tänases Euroopas konservatiivide ja progressiivide vahel, nende vahel, kes tahavad poliitiliselt lõimunud Euroopat, ja nende vahel, kes selle asemel tahavad ainult laienenud ühisturgu.

Lena Ek (ALDE). – Austatud president! Ülemkogu järeldest on masendavalt puudu kaks võtmesõna. Nendeks sõnadeks on „lähisaistvus” ja „julgus”.

Kõigepealt majandusvaldkonna juhtimisest: kui meil puudub julgus ja lähisaistvus töötada tõsiasjadega, tõlevastava statistikaga ja tõega ning vastavalt tegutseda sõprade seas Euroopa Liidus, siis lõpetame me kaoses.

Me oleme seda aastaid teadnud. Kui Herman Van Rompuy ütleb, et me peame õppima: me oleme saanud oma õppetunnid siin saalis, nendel täiskogudel toimunud aruteludest paljude, paljude aastate jooksul. Praegu vajame me tegutsemist ja statistikat. Vastasel juhul ehitame me piibli sõnade kohaselt oma otsused – oma maja – liivale ning me teame, et see ei jää pidama.

Me teame ka seda, et kasvu ja stabiilsuse pakti rikkusid eurosooni kuuluvad riigid. Seda tungivamalt peame olema ausad ja julged ning lähisaistvad!

Nagu paljud sõnavõtjad märkisid, peame me ka loobuma avatud koordineerimismeetoditest. Praegu on meil tegemist salajase koordineerimismeetodiga. Me vajame avatud siduvaid eesmärke, piitsa ja präänikut, et riigid otsustatu ellu viiksid.

Rääkides jätkusuutlikust ja kaasavast kasvust: me teame, et mõiste „jätkusuutlik” peaks tähendama keskkonnasõbralikkust; see peaks tähendama sotsiaalset kaasatust. Mis kasvust nii väga karta on? Meil on majanduskasvu vaja ja me peame selle Euroopa 2020. aasta strateegias selgelt välja ütlema.

Kliima osas, rääkides teekaardist ja praegusest väljendusviisist: me lõpetame sellega, et käime ringiratast. Üks, mida me kohe vajame, on energiatõhusus. Leidke julgust esitada ettepanekud energiatõhususe kohta! Me teame, et sellega luuakse töökohti ja suurendatakse konkurentsivõimelisust.

Lõpetuseks parlamendi rollist: ei piisa ainult konsulteerimisest. Kui me räägime kitsaskohtadest, kui me räägime juhtprojektidest, siis räägime kaasotsustamisest ning selle puhul on vaja enam kui konsulteerimist.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Austatud president! Herman Van Rompuy on poodiumil; Belgia delegatsiooni juhina Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsioonis sooviksin teda siin täiskogul tervitada!

Ma tahaksin esitada küsimuse ELi 2020. aasta strateegia kohta. Ma olen teiega nõus, et järgmise kümne aasta jooksul on peamine küsimus selles, kas Euroopa suudab või ei suuda ellu jääda. Probleem on selles – ja see on ameeriklaste väljend, mida ma juba kord või paar olen kasutanud – „Kas me oleme laua taga või oleme me menüüs?” See käib meie kõigi kohta. Mul on ka konkreetne küsimus idee kohta, mida on mitmel korral esitatud, nimelt Põhja-Atlandi vabakaubandusala Euroopa Liidu, Ameerika Ühendriikide ja Kanada vahel. Tegemist ei ole revolutsioonilise ideega ja see ei ole minu idee. See on kantsler Merkeli idee – arvan, et 2007. aastast – ja ma ei suuda sellest jälgegi leida. See idee puudutab eesmärki vaadata avatud turgude loomiseks väljapoole ajal, mil proteksionismi koletis on pead tõstmas. Meie majandust saavad tugevdada ainult avatud turud, uuendus ja konkurentsivõimelisus, mitte toetused ega Euroopa fondid. Seepärast palun ma teil vaadata väljapoole ning lisada ka see tahk ELi 2020. aasta strateegiasse, sest see on ainus, mis võib meid päästa. Kui seda ei tehta, siis saab meist globaliseerunud maailma Brugge.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Austatud president! Euroopa Ülemkogu otsuse, mille üle me siin arutame, väärtust võis näha eile: pärast Kreeka valitsuse tundmatuks jäänud liikme avaldust teatas üks uudisteagentuur, et Kreeka ei soovi mitte mingisugust Rahvusvahelise Valuutafondi sekkumist. Uus spekulatsioonide orgia – intressimäärad kerkisid ajalooliselt enneolematule tasemele. Plaan kukkus läbi. Turud, millele te viitate, eelistavad Rahvusvahelist Valuutafondi Kreeka ja muude Euroopa majanduste järelevalvajaks.

Selle otsusega teete te Rahvusvahelise Valuutafondi Euroopa Liidu, eurosooni hooldajaks. Otsusega kaasata ebaseaduslikult Rahvusvaheline Valuutafond – ja missuguse lepingu missugune artikkel lubab seda siseasjadesse kaasata – sunnite te peale rangema stabiilsuse pakti nõrgemate majanduste ja nõrgemate sotsiaalsete gruppide arvelt. Mis solidaarsusmehhanism loodi, arvestades et sunduse ja surve mehhanism oli juba silmapiiril?

Lisaks Kreekale võtavad Hispaania ja Portugal karme rohujuurevastaseid meetmeid, et vältida sama saatust, ja selle tulemusena süveneb vaesus, suureneb töötus, aeglustub kasv ja majanduslangus muutub rängemaks.

Euroopa Liidus on sotsiaalsest dumpingust saanud ainuke konkurentsi tööriist. See ei ole solidaarsuse ja ühtekuuluvuse Euroopa.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Austatud president, kallid kolleegid! Majanduspoliitika koordineerimine, kasv, uuendus, sotsiaalne kaasatus: need on uue 2020. aasta strateegia hüüdlause, s.t strateegia, mis pärast Lissaboni strateegiat peaks juhtima Euroopa välja kriisist, mis nõrgendab eurooplaste ostujõudu ja südikust.

Kümme aastat pärast Lissaboni hüsteeria esimest puhangut on see kahjuks uueks retseptiks, mis võib kaasa tuua Euroopa majanduse saleduskuuri. Uue strateegia põhipunkte uurides ei näe me tegelikult konkreetset midagi uut. Kui me juba aru ei ole saanud, siis on EL järgmisel kümnendil sama Euroopa, mille läbikukkumise üle me praegu kurdame.

2020. aasta strateegia on katastroof tänase Euroopa katastroofilise *modus operandi* tõttu, kus tahetakse jäljendada plaanimajanduskeskset dirigismi ja statismi, mis kaua aega domineerisid riikide poliitikas ja millega karistati spontaanselt tootlikke jõudusid ja kohalikke üksuseid. Täna peab Euroopa tegelikult kalliks Brüsseli võimu ja takistab oma detsentraliseeritud organite vahetumaid ja tõhusamaid meetmeid.

Siinkohal lasen ennast juhtida Regioonide Komitee arvamusest ja märkin, et tõeliselt uuenduslik strateegia peaks eelkõige ümber pöörama jõudude tasakaalu tsentraliseeritud ja detsentraliseeritud tasandite vahel. Seda Euroopa vajabki: tõelist subsidiaarsust ja tõelist föderalismi.

Euroopa ajalugu on meid hoiatanud järgmise lausega: riigi kontrollitav tsentralism hävitab jõukuse ja sotsiaalse heaolu, kui selle eesmärk ei ole mitte toetada majandust, vaid vormida selle iseloomu.

Jättes jutud kõrvale, see, mida rahvad, noorsugu, väikese ja keskmise suurusega ettevõtted – teisisõnu 99% Euroopa tootmisest – tahavad, ei ole mitte ebapraktilised Euroopa kasvustrateegiad, vaid detsentraliseerimine ja vabadus poliitilise ja bürokraatliku eliidi korrast.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Austatud president! Hannes Swoboda, te rääkisite solidaarsusest ja sellest, et häid sõpru tuleks probleemist teavitada enne kriisi puhkemist. Minus tekitas see küsimuse, miks ei teavitanud te oma sotsialistlikku sõpra Kreekat varem probleemist? Kas te tegelikult teadsite, et Kreeka rahandus oli tasakaalust väljas?

Lisaks tekitab see minu jaoks üsna loomulikult küsimuse vastutusest. Kes vastutab selle eest, et Kreeka esitas ebatäpseid andmeid eelarve kohta? See tuleb välja selgitada ning eelkõige on vaja täielikku läbipaistvust. Seda sellepärast, et alles siis saab need inimesed tegelikult vastutama panna, ainult siis saab tagada, et lõpuks hakatakse ka järgima kehtivaid põhieegleid.

Uutest põhieeglitest ja lahendustest räägitakse aga kogu aeg. Need on juba tükk aega laual olnud! Probleem on selles, et pankade ja lobistide surve jätsid poliitikud neisse sama palju auke, kui on Šveitsi juustus. Sellepärast on sõltumatus poliitikas nii tähtis.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Austatud president, Herman Van Rompuy, Maroš Šefčovič! Kõigepealt vormi küsimus, Herman Van Rompuy, tavapärastel on parlamendi president sõna võtnud, kuid protokollis ei mainita tema sõnavõttu.

Kas teda ei olnud kutsutud või on protokollis viga? Tahtsin teada, mida mõtlete.

Samuti tahtsin teile veel kord öelda, kui kõrgelt parlament – või vähemalt mõned meist – hindab seda, et saite siia tulla ja valmistuda enne Euroopa Ülemkogu kohtumisteks, selle asemel, et saata siia nõukogu, kes ei ole Euroopa Ülemkogu liige.

Te ütlesite, et te ei ole diktaator; te olete silmapaistev demokraat. Te ei ole pealtvaataja. Te ütlesite: „Ma olen abistaja”. Herman Van Rompuy, saagu teist poliitiline jõud ning otsige poliitilist toetust siit – me anname teile seda!

Ma sooviksin nüüd rääkida erinevatel teemadel, esimesena põllumajandusest.

Ma tahaksin teid, Herman Van Rompuy, tänada selle eest, et parandasite koos riigipeade ja valitsusjuhtidega kahetsusväärse väljajätmise Euroopa Komisjoni dokumendist, mis ei maininud põllumajandust, ja te tegite õigesti, kui lisasite Euroopa Liidu ühe peamise ajaloolise poliitika, nimelt põllumajanduse, mis on üks tegur Euroopa inimeste heaolus.

Teiseks ma ei usu, et 2020. aasta strateegia sisendab piisavalt usku Euroopa Liitu kui globaalsesse jõudu, eriti rahvusvahelise kaubanduse osas. Euroopa esindajatena rahvusvahelisel areenil peame me nõudma partneritele võrdväärset vastastikust kohtlemist. Mul on hea meel, et saavutasime koos president Obamaga vastastikkuse seoses EADSi õhusõidukite tarne projektiga.

Samuti soovitan ma, härra Van Rompuy, et te kombineeriksite oma poliitilist mõjuvõimu president Buzekiga, et saaksime kutsuda president Obama Euroopa Parlamenti esinema. Kui tal ei ole võimalik tulla, siis võib-olla saab seda teha tema asepresident Joe Biden.

Ma tahaksin lõpetuseks teha ettepaneku, et nüüd, kus me oleme teinud otsuse Euroopa solidaarsuse kohta, võtaksime avaliku sektori jaoks kasutusele makromajandusliku ja finantsinfo süsteemi – liikmesriikide ja Euroopa Liidu tasandil –, mille õigsust kinnitab kontrollikoda, et meil oleksid Euroopa Liidu tasandil olemas usaldusväärsed andmed.

President. – Mind kutsuti Euroopa Ülemkogule esinema sissejuhatava sõnavõtuga, mis on Internetis kättesaadav – ma võin selle teile saata ka e-posti teel. Ma loodan, et seda arvestatakse. Loomulikult esitasin ma Euroopa Parlamendi seisukohta. Samal päeval oli meil arutelu Kreeka kriisi ja mõnede muude teemade üle. Üldjoontes esindasin ettekandes Euroopa Parlamendi positsiooni. Ma rääkisin kõige olulisematest küsimustest umbes 15–20 minutit. Te võite seda lugeda; ma saadan teile selle.

Mis puutub Ameerika Ühendriikidesse, siis lähen sinna kahe nädala pärast, nii et saan seal rääkida ka teie ettepanekust.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Austatud president, Euroopa Ülemkogu eesistuja! Mul on neli kommentaari.

Esimene puudutab teie juhtimise alla usaldatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse ja kriisi töögrupi mandaati: ärge rahulduge selle tegevuskavaga, sest vastasel juhul eirate meie vajadusi!

Mida me täna vajame, on majandusvaldkonna juhtimine. Keegi ei tea veel, mida see tähendab. Me oleme proovinud selles kümme aastat selgusele jõuda, kuid nüüd on tulnud aeg see selgeks teha, ning kui me keskendume liigselt kriisiohjele, siis jätame tähelepanuta kriitilise tähtsusega arutelu, milleks on uurida, kuidas saame ühise valuutaga ellu viia arukaid ühismeetmeid.

Sellised arukad ühismeetmed ei puuduta ainult vastutust ja solidaarsust, nagu te ütlesite. Pigem on küsimus väärtusest, mis lisandub valuuta jagamisest, ja mis ei taandu vaid rahaliidule, mis peab olema ka majandusliit, ja milles ainus meile siiani kättesaadav vahend – stabiilsuse ja kasvu pakt – on ebapiisav, kuna see ei ole kunagi tegelikult olnud kasvu pakt ja see on pakt, mis ei ole lasknud euroalal rakendada kogu oma potentsiaali.

Samuti on see pakt takistanud konkurentsierinevuste eksisteerimist või suurenemist euroala majanduste vahel. Vaatamata sellele, missugust asutamislepingu reformi te välja töötate, vaatamata sellele, missugust stabiilsuse ja kasvu pakti reformi te ette kujutate, ei lahenda te nende vahenditega majanduste konkurentsierinevuste probleemi.

Seega on vaja leida uued vahendid. Niimoodi peate te lähenema oma mandaadile.

Ma lisaksin seda, et oleme juba aastaid rääkinud, et meile on euroala liikmesriikide majandusstrateegiate üle otsustamiseks vaja koordineeritud ajakavasid, ühtlustatud majandusprognoose ning jagatud diagnoose. See küsimus on kaalul arutelus ja teie tänases mandaadis.

Mis puutub Euroopa Parlamendi rolli selles loos, siis on minu ettepanek teile ja minu ettepanek minu kaasparlamentdiliikmetele siin Euroopa Parlamendis, et paneksime institutsioonidevahelise terve konkurentsi vaimus kokku enda tarkade rühma, kuhu kuuluvad suurepärased, asjatundlikud, sõltumatud isikud, kes suudavad anda olulise intellektuaalse panuse sellesse debatti, mis on euroala ja seega ka Euroopa Liidu tuleviku huvides kriitilise tähtsusega.

Malcolm Harbour (ECR). – Austatud president! Ma tahaksin oma kommentaarid suunata Herman Van Rompuyele kui ühelt eesistujalt teisele.

Ma olen siseturu komisjoni esimehena märganud, et üks, mis selgelt puudub eesmärkide seast, on liikmesriikide eesmärk kujundada välja siseturg, mis peaks olema majandusreformi ja -kasvu keskmeks.

Seal on mõned soojad sõnad kitsaskohtade vähendamiseks, kuid ma märkan, et suurepärased juhtalgatused, millest me oleme kuulnud, on pagendatud peaaegu Herman Van Rompuy nimekirja lõppu. Nad on selles kommunikatsioonis peaaegu jäljetult põhja vajunud.

Miks ei keskendu me asjadele, millest meil tegelikult jõud üle käib? Meil on eeskirjade raamistik paigas. Me teeme tööd nende rakendamiseks, mis teeb mulle heameelt. Ma nõustun siiski taas kord oma sõbra Pervenche Berèsiga: kuidas oleks konkurentsi meie institutsioonide vahel? Minu komisjon võtab siseturu väljakujundamise osas rohkem poliitilisi meetmeid, kui seda on tehtud siin täna, või rohkem kui ülemkogu, nagu me kuulsime.

Ma kutsuksin Herman Van Rompuyd kohtuma minu komisjoniga ja rääkima meile mõnedest oma algatustest. Mario Monti on tulemas raport ja ka minu komisjon esitab raporti. Konkureerigem koos, kuid taeva pärast tegelegem sellega, millega me tõesti hakkama saame, selle asemel, et seada hulganisti ebamääraseid eesmärke, nagu ma selles ettepanekus näha võin!

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Austatud president! Euroopa Ülemkogu otsustega tõstetakse jälle esile tõsiasi, et Euroopa Liit on imperialistlik riikidevaheline kapitali liit. Euroopa 2020. aasta strateegia suuniste heakskiitmine ja ühenduse n-ö väidetav majandusabi mehhanism on sama mündi kaks külge.

Need annavad märku uute, karmide, püsivate rohujuurtevastaste meetmete nn rallist töölisklassi ja rohujuureklassi vastu 2010., 2011. ja 2012. aastal ja nii edasi lõpmatult, sõltumata riigivõla suurusest ja puudujääkidest Euroopa Liidu liikmesriikides. Kasutatakse kõiki võimalikke vahendeid tööjõu maksumuse vähendamiseks ja ekspluateerimise suurendamiseks, et suurendada kapitali kasumlikkust.

Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide kodanlike valitsuste otsused liiguvad selles suunas. Vastanduvad seisukohad, mis on tekkimas Euroopa Liidus ning Euroopa Liidu ja teiste imperialistlike keskuste ja liitude vahel, nagu Rahvusvaheline Valuutafond, on seotud suureneva konkurentsi kapitali vahel, mida nad esindavad.

Töölis- ja rohujuureklassid on koondamas oma rinnet ELi ja selle liikmesriikide kodanlike valitsuste kapitalistrateegia vastu, et saavutada radikaalsed muutused ning rahuldada töötava, rohujuure perekonna tänaseid vajadusi.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Austatud president! Öelda, et 2020. aasta strateegia eesmärgid, vähemalt enamik neist, väärivad kaalumist, tähendab konstateerida ilmselget. Kui Euroopa algatus on sisepoliitiliselt mõnele liikmesriigile kasulik, aidates võtta vajalikke meetmeid, siis ei näe ma mingit probleemi. Mis on aga üsnagi hämmastav, eriti ülemkogu eesistuja poolt, on see, et kogu selle eurokraatiaga võetakse vaevu arvesse, kui üldse, seda, et varasem põhiplaan ja kogu Lissaboni strateegia on osutunud täielikuks prohmakaks – retoorikaks selle puhtaimal kujul – ja et tegelikult ei osuta miski sellele, et selles vóorus midagi teistmoodi saaks olema. Vastupidi, me kuuleme palveid tormata edasi, sealhulgas asutada Euroopa Valuutafond ja veelgi föderalsem Euroopa. Ma arvan, et see ei ole tee, mida mööda peaksime minema; üsna vastupidi. Lubage mul jääda väga skeptiliseks, kui asi puudutab seda, et kogu Euroopa poliitika antakse järjest enam eurokraatide kätte, kes on siiani sellega suutnud päris korraliku käki kokku keerata.

Ma palun Euroopa Ülemkogu eesistujal näidata hollandi keele vastu suuremat austust, kui ta siiani seda teinud on.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Austatud president! On tõsiasi, et rahaliidule ei järgnenud majandusliit. Majandusliit tähendaks aga võib-olla eri poliitiliste vaadete ja eri poliitiliste fraktsioonide kaotamist.

Antud juhul Kreeka valitsus loomulikult nõustus Kreeka suhtes langetatud otsusega kaasata Rahvusvaheline Valuutafond, kuid sellegipoolest tekivad mõned põhiküsimused. Mõneti annab see märku tõsiasjast, et liit ise ei suuda lahendada mitte Kreeka probleemi, vaid sarnaseid probleeme, mis võivad tulevikus tekkida.

Austatud ülemkogu eesistuja, ma loomulikult nõustun teiega, et meil on moraalne kriis. Selles ei ole kahtlustki! Meil on väärtuste kriis, mille tõi päevavalgele ülemaailmne majanduskriis. Euroopa Liit peaks siinkohal võtma asjakohaseid meetmeid. Euroopa Komisjon ja Euroopa Ülemkogu peaksid vastu võtma üldisemat laadi otsuseid, et vältida millegi sarnase kordumist tulevikus.

Loomulikult on väga tähtsad ülemkogu otsused, mis puudutavad vaesust, sotsiaalset solidaarsust, teadmispõhist ühiskonda, teadustegevust, koolitust ja kliimamuutuste vastu võitlemist. Peame aga kõike seda, eriti teadustegevust ja konkurentsivõimet vaatama 2000. aastal võetud otsuste valguses ja selles valguses, et Euroopa Liit kukkus Lissaboni suuniste osas läbi, mis ilmselgelt tähendab seda, et liikmesriigid ei suutnud seda poliitikat ellu viia. Samal ajal on teadustegevuse ning teadmiste- ja infopõhise ühiskonnaga seotud küsimused kiiresti vallutamas kesket kohta Atlandi ookeani teisel kaldal, Hiinas ja Jaapanis.

Ma arvan, et teataval viisil oleme astunud sammu edasi. Kuid töökonna järeldused aitavad meil langetada lõplikke ja puhtalt Euroopa Liidu otsuseid, sest see on ainus viis, kuidas me saame edasi liikuda ja leida lahenduse uutele rahvusvahelistele kriisidele.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Eesistuja Van Rompuy! Teile ei tule üllatusena, et nii mina kui ka kogu meie fraktsioon oleme väga pettunud ülemkogu tulemustes. Oma vastuses natuke aega tagasi ütlesite te, et ülemkogu on teravalt teadlik komisjoni ettepaneku majanduslikust, ökoloogilisest ja sotsiaalsest tasakaalust, kuid tulemused näitavad, et see tasakaal on tõsiselt hooletusse jäetud. Te olete tõepoolest saavutanud tulemusi tööturu, teadus- ja arendustegevusega seotud valdkondades. Te olete kaitsnud kliimapoliitika *status quo*-d. 2020. aasta eesmärgid võeti siin parlamendis ja eri Euroopa institutsioonides juba ammu vastu. Vähemalt minu arvates – ja tegelikult on see häbiväärne – ei ole te suutnud saavutada vaesuse vastu võitlemise eesmärgi, tuginedes eksiirvamusele, et küsimust on vaja veel kaaluda. Te kipute ilustama eriavaramusi, mis kahtlemata ümbritsevad nimetatud sotsiaalset eesmärki ülemkogus. Minu arust on see kahetsusväärne ja tõepoolest hoop näkku Euroopa Liidus elavale 80 miljonile vaesele inimesele.

Teie auks on see, et olete alati oma rolli täitnud nii tagasihoidlikult kui ka ambitsioonikalt. Tagasihoidlikult, kuna Euroopa Ülemkogu eesistuja rollis ei ole te olnud üldse liialt enesekindel, ja ambitsioonikalt, kuna te ütlete, et teie roll seisneb peamiselt pikaajalise strateegia väljatöötamises ning selle tutvustamises saavutatel aastatel. Noh, see on teie eksam: ELi 2020. aasta strateegia ja selle eesmärgid kõigis neis võimalikes valdkondades. Teil on võimalik eksam juunis uuesti sooritada. Teil on meie toetus, kuid selles strateegias peavad tõepoolest olema selged vaesusevastase võitluse eesmärgid.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Austatud president, volinik, Herman Van Rompuy! Ma tahaksin teha kaks esialgset märkust. Esiteks, Austriast pärit Euroopa Parlamendi liikmena tahaksin teid südamest tänada, et külastasite viimase kahe päeva jooksul Austriat ning suhtlesite Austria parlamendiliikmetega, kellel on juba olnud võimalus seda projekti arutada. Teiseks tahaksin edastada Herbert Reuli vabandused. See sõnavõtuage oli määratud temale, kuid ta peab osalema oma komisjoni töös, kuna me peame samal ajal tegema mitut tööd.

Tänase arutelu juurde tulles tahan ma nõukogule öelda, et jah, möödunud ülemkogul jõuti lahenduseni. Riigipeadel ja valitsusjuhtidel puudus aga julgus otsustada puhtalt Euroopa lahenduse kasuks. Sellise lahenduse korral ei oleks meil olnud vajadust IMF-i kaasamiseks. Rahaasjades on kriteeriumid selged. Ent meie – Euroopa – peame ise tegutsema, kui meil on Euroopa Liidus probleeme. Meil on vaja rohkem Euroopa lahendusi.

Minu teine märkus puudutab Euroopa 2020. aasta strateegiat. Euroopa 2020 ei ole eesmärk. See peab olema vahend meie eesmärkide saavutamiseks, sealhulgas majandus- ja finantskriisi tagajärjel. Kõnealus Euroopa 2020. aasta strateegias puuduvad projektid, selged vahendid ning hetkel ka poliitiline tahe eesmärgid reaalsuseks muuta.

Minu kolmas märkus, Herman Van Rompuy, on see, et Lissaboni lepingust ei piisa ning on vaja rohkem valitsustevahelist koostööd. Me siiski ei taha, et valitsustevaheline koostöö koonduks president Sarkozy ja kantsler Merkeli ümber, kaasamata Euroopa Parlamenti ja kodanikke. Lissaboni lepinguga saavutatut ei tohi kõrvale lükata, ka mitte tulevaste probleemide lahendamisel.

President. – Othmar Karas on loomulikult Austriast, kuid ta esines Herbert Reuli nimel.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Austatud president, Euroopa Ülemkogu eesistuja! Mul on kaks sõnumit: esimeses väljendan muret ja teises nõuan julgustust eesootavaks tööks.

Olen mures reaktsiooni ebapiisavuse pärast ja selle pärast, et sellest saaks ulatuselt tõeline Euroopa vastus. Olen mures Rahvusvahelise Valuutafondi kaasamise ning kahepoolsete laenude kasutamise pärast.

Muretsen selle pärast, et reaktsioon ei ole olnud piisavalt tõhus, et lühiajalise mõju tulemusel on Kreeka võlg kasvanud. Samuti ka selle pärast, et puudub arusaamine põhiprobleemist, mille me siin parlamendis oleme esile tõstnud.

Enamgi veel, Kreeka probleem on euroala probleem ja järelikult kogu Euroopa Liidu probleem: puudujääk ja seega ka võlg on rahanduse päästmise plaanide, mis on osutunud väga kulukaks, tagajärjel paisunud. Seepärast ei tohi rangusega seada ohtu majanduse taastamiseks vajalikke investeeringuid ega hädavajalike reformide rahastamist.

See on põhjus, miks ma oma teises sõnumis julgustust nõuan: kuna hädavajalikud reformid peavad toimuma käsikäes strateegiaga, mille tähtsus ei tohi kindlasti eurooplaste silmis väheneda. Asetagem seetõttu rõhku meile nii olulise Euroopa mudeli uuendamisele: haridusele ja teadmispõhisele ühiskonnale! Lisaks pühendugem siiski kvaliteetsele tööhõivele ja eelkõige egalitaarsele tööhõivele, mis valmistab meid paremini tulevikuks ette, kuid jätmata unarusse võitlust vaesuse vastu!

Sellepärast pöördun ma teie poole, austatud Euroopa Ülemkogu eesistuja, et võtaksite kohustuse, et nõukogu ja komisjon oleksid 2020. aasta strateegias – mis peab kaasama ka meie täiskogu – ambitsioonikad ja oma kohustuste kõrgusel, sest on selge, et olgu asi, kuidas on, parlament on oma kohustuste kõrgusel Euroopa üldsuse ees, kes vaatab meie suunas.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Austatud president! Me ei saa kriise ette näha ning me ei saa ära hoida kriiside teket tulevikus. Me oleme selles osas sattunud üsna heasse seltskonda, kui see peaks lohutuseks olema. Karistuseks peame aga kriisist õppima ning kasutama kõiki võimalusi, mida see on loonud. Selleks ei ole meil – Euroopa Parlamendil, Euroopa Komisjonil ja nõukogul – muud võimalust, kui töötada käsikäes ning muuta need õppetunnid targaks, arukaks ja tõeliselt euroopalikuks poliitikaks, mida meie kodanikud vajavad.

Ma olen veendunud, et meil ei ole luksust jääda kannatlikuks ning pakilisuse tunnetamine peab meid alati saatma. On suur oht, et finants- ja reaalmajanduse kriisist võib saada riigivõlakriis. Täna ei ole midagi pakilisemat kui vajadus leida uus majandusliku, sotsiaalse ja poliitilise energia allikas, et tagada jätkusuutlik kasv. Uues lepingus on selgelt kirjas, kust see energia peab tulema: Euroopa Liit on midagi palju enam kui Euroopa institutsioonid ja riikide valitsused. Selle ülesandeid tuleb jagada Euroopa, riikliku, piirkondliku ja kohaliku juhtimistasandi vahel ja ma usun, et me saame Euroopasse uut energiat süstida, kui suhtume tõsiselt Euroopa mitmetasandilisse juhtimissüsteemi, mis oleks ELi 2020. aasta strateegia täideviimismehhanismiks.

Euroopa piirkondliku ja kohaliku juhtimise tasandid on Euroopa tulevikku silmas pidades tähtsad. Nende abil on võimalik rakendada mitte ainult nende käsutuses olevat ja aina kasvavat poliitiliste vahendite arvu, vaid ka kõigi partnerite entusiasmi, mida Euroopa vajab: ettevõtjad, akadeemikud ja kodanikuühiskond. Samuti suudavad nad oma territoriaalse kasvu ja tööhõive strateegiates sõnastada ühised Euroopa eesmärgid.

Euroopa suudab oma tööga toime tulla ainult juhul, kui me tõesti mõistame, et Euroopa ülesandeid ja kohustusi tuleb arranžeeritult jagada Euroopa, riikliku, piirkondliku ja kohaliku juhtimistasandi vahel. Kohaliku ja piirkondliku Euroopa kaasamine ühiste Euroopa eesmärkide saavutamisse ELi 2020. aasta strateegia raamistikus suurendab Euroopa potentsiaali ja meie kasvuvõimalusi.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Austatud president! Kaks nädalat tagasi otsustasid riigipead ja valitsusjuhid kehtestada uue Euroopa solidaarsusmehhanismi, millega toetada tõsistes majandusraskustes majandusi, nagu Kreeka majandus, ning kaitsta eurosooni stabiilsust. Ilma kahtluseta oli tegemist tähtsa otsusega, mille kohta me lootsime, ja loodame ikka veel, et see teeb lõpu liidus viimasel ajal valitsenud killustatuse ja kakofoonia pildile, millel on Kreeka laenukulule ja eurosooni kui terviku stabiilsusele ja ühtekuuluvusele olnud valusad tagajärjed, nagu me kõik teame.

Vaatamata aga otsuse vaieldamatule poliitilisele tähendusele on viimase 24 tunni jooksul kahjuks jätkunud – ja isegi suurenenud – spekulatiivsed rünnakud, millele on toitematerjali andnud toetusmehhanismi ümbritsev teatav ebaselgus –, mis tuleb kiiresti lahendada, austatud ülemkogu eesistuja –, ja teadmata päritolu ja eesmärgiga kuulujutud, millest ringleb mitu versiooni ja millest viimane hakkas levima mõni päev tagasi ning mille kohaselt on tehtud üleskutse 25. märtsi kokkuleppe uuesti läbirääkimiseks.

Nagu teate, on Kreeka valitsus need kuulujutud tagasi lükanud. Ka teie peaksite siiski siin täiskogul sõnaselgelt ja kategooriliselt teatama, kas viimasel kahel nädalal on Kreeka tõstatanud küsimuse 25. märtsi lepingu üle uuesti läbirääkimisest. Teis peab olema ka tahet ja jõudu paluda riigipäid ja valitsusjuhte, kes mängisid põhirolli ja kellel oli viimane sõna lõpliku kokkuleppe vormistamisel, et nad austaksid kokkuleppe teksti ja mõtet, selle asemel, et teha õnnetuid avaldusi laenuintressidest, mida kohaldatakse Kreeka suhtes, kui ta palub – mida ta ei ole teinud ja ei kavatsegi teha – abimehhanismi kasutusele võtta.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Austatud president! Ma tahaksin proovida ja lisada kaks uut märkust teemadel, mida on Euroopa Ülemkogul käsitletud: 2020. aasta strateegia ja finantsturgude määrus.

Mis puutub 2020. aasta strateegiasse, siis kõik me oleme juba mõnda aega rääkinud, et Lissaboni strateegia suhtelise läbikukkumise üks põhjustest oli see, et ei olnud piisavalt vahendeid, mille abil kohustada liikmesriike kohustusi täitma. Nüüd siis esitavad komisjon ja Euroopa Ülemkogu meile ettepaneku, mis sisaldab suuresti sama: nõrk kokkulepe, milles viidatakse Lissaboni lepingu artiklitele 121 ja 136.

Nõukogu eesistuja alustas Hispaania eesistumist sellega, et teatas, et on sellest nõrkusest teadlik ja et ta tahab enamat: et ta tahab tõhustada majandusvaldkonna juhtimist. Ma küsin nüüd teilt, austatud Euroopa Ülemkogu eesistuja: „*Qué fue de tanto galán? Qué fue de tanta invención como trajeron? Qué queda de aquellos propósitos?*” (ee Kus on õukondlik galantsus? armastusest ja rüütellikkusest kantud teod? Lahingus, mis möödunud?) Mis nende kavatsustega juhtus?

Finantsmäärusega seoses on mul kaks uudist, üks hea ja teine halb. Halb uudis on see, et nõukogu on otsustanud alternatiivsete investeerimisfondide – mida teatakse kui kasiinokapitalismi – määrusega viivitada ja seda täpselt sel ajal, kui sellised fondid on osaliselt vastutavad Kreeka majanduses aset leidnud spekulatsioonide eest.

Esimene hea uudis on see, et 2020. aasta strateegias räägitakse finantsasutuste kohustusest raha kõrvale panna, mida nad kasutaksid enda lõhutud taldrikute eest maksmiseks; ehk nagu president Obama ütles, et hoida ära seda, et Main Street maksab Wall Streeti tekitatud kahjude eest. Teiseks on ülemkogu esimest korda välja valinud süsteemse olulisusega institutsioonid, millele ta soovib pöörata erilist tähelepanu.

Need kaks punkti sisalduvad raportites, mida parlament praegu arutab. Neid ei ole kokkuleppes, mille ülemkogu saavutas detsembris. Ma sooviksin, et ülemkogu tuleks nende kahe idee juurde tagasi, sest siis oleksime tango tantsimisele palju lähemal. Uskuge mind, austatud eesistuja, ma tantsiks meeleldi tangot teie juhitava ülemkoguga.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Ma tahaksin teha kaks märkust. Esimene võib tunduda tehniline, kuid on siiski midagi enamat, ja teine punkt on sisuline. Ma näen ülevaatest, et tööhõivedirektiivid moodustavad 2020. aasta strateegia, mille ülemkogu soovib juunis vastu võtta, tervikliku osa. See tundub siiski olevat ilmselt võimatu, kuna me ei ole veel saanud eelnõu teksti. Lubati, et see saab valmis aprilli lõpuks. Isegi sundmarsisammul astudes ei ole parlamendil võimalik esitada oma arvamust, enne kui kõige varem septembris. Kuidas on võimalik strateegia juunis vastu võtta? Või – teistsugune küsimus – kuidas võetakse sellisel juhul arvesse parlamendi suhtumist? Niisiis, kuigi me oleme valmis koostööd tegema ja kuigi meile meeldiks koos töötada, siis tuleb selle teokssaamiseks võtta arvesse ka parlamendile siduvaid eeskirju.

Mis puudutab sisulist osa, siis tuleb tervitada, et ülemkogu soovib tööhõive- ja majandusdirektiivid välja kuulutada tihedamas vastastikusel koostöös, kuid nagu ma ütlesin, kui selle teostumist tahetakse, siis peaksime me hakkama ülemkoguga koostööd tegema. Igal juhul tunduvad ideed hetkel liiga üldised. Tööhõivemäär 75% on tore, nagu on ka kliimamuutuse 20/20/20 eesmärgid ning 10% ja 40% eesmärgid hariduses, kuid kuidas, mille abil ja mille arvelt need eesmärgid saavutatakse, ning kuidas jääb järelevalvega, mis juhtub nendega, kes eesmärgi ei saavuta või nendega, kes saavutavad need üksnes paberil ehk teiste sõnadega esitavad ebatäpseid andmeid? Meil on vastavad kogemused olemas Lissaboni strateegia elluviimisest.

Lõpetuseks lubage mul väljendada oma rõõmu, et lõpuks minnakse edasi ka ühtekuuluvuspoliitikaga, mis on oluline 2020. aasta strateegiaga seotud valdkond. Selles osas on mul siiski üks soovitus: igal juhul tuleb seada arvulised eesmärgid – nagu viidati seoses vaesusevastase võitlusega – ning tuleks töötada välja mingisugune indeks edusammude või, nagu võib juhtuda, viivituste jälgimiseks.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud president! Mul oleks sellel teemal palju öelda, kuid mul ei ole selleks aega. Sellepärast räägin ma moraalsest kriisist.

– Herman Van Rompuy ütles, et ülemkogul arutati moraalset kriisi, kuid ta ei laskunud üksikasjadesse. Ma soovin, et ta seda teeks.

Näiteks on minu kodumaal Anglo-Irish Bank ja Irish Nationwide mänginud finants-pingpongi, et audiitoritel ei oleks võimalik saada jälile nende finantside tegelikule seisule. Mis juhtus? Irish Nationwide'i tegevjuht kappas päikeseloojangule vastu, miljonid tagataskus, samal ajal, kui maksumaksjatel vähendati jõuliselt palka. Kaks nädalat tagasi tõsteti Anglo-Irish Banki juhtide töötasu, samal ajal kui maksumaksjate lähimate aastate kohustustele lisandus 40 miljardit eurot ja see summa suureneb.

Kui nende pahategude toimepanijaid ei taltsutata nii üksikisikute kui ka institutsioonide lõikes, siis, Herman Van Rompuy, ajalugu mitte ainult ei kordu, vaid kordub täpselt samamoodi nagu esimest korda.

(GA) Ma sooviksin, et ta räägiks natuke sellest kriisist.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Austatud president! Paljud inimesed räägivad, et seoses praeguste sündmustega ei mõisteta kunagi tulevikus kohut mitte Kreeka üle, mitte eurosooni üle, vaid Euroopa Liidu üle.

Pärast ülemkogu märtsiotsust ei ohusta pankrot ühtegi Euroopa riiki. Ma nõustun aga oma kaasparlamentiliikmetega, kes tegid ettepaneku standardsemateks institutsioonilisteks vahenditeks, mille abil mitte ainult ei lahendata ja ennetata riikide pankrotte, vaid ka kaitstakse liikmesriike esineda võivate kriiside tagasilööride eest.

Kreeka ei palu abi, ta võtab meetmeid: puudujääk on vähenenud 4% tänu karmidele meetmetele, mida Kreeka rahvas kangelaslikult talub, kuna tahab, et olukord Kreekas ükskord lõplikult laheneks. Maiks on Kreeka parlament heaks kiitnud radikaalsed muudatused maksunduses, kindlustuses ja tööturul.

Meid ei tohiks üllatada, kui Kreeka väljub sellest kriisist tugevamana ja vabana mineviku võlast. Kuid kes teab, mis lahingud ootavad ees Euroopat?

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Kahjuks ei tea väga suur osa meist seda, et üks tont käib mööda Euroopat, populismi tont. Me unustame, et populism kui poliitilise juhtimise üks vorm võib olla majanduskriisi aluseks oleva moraalse kriisi, millest me kõik räägime, üks põhjustest. See puudutab aga meid ja poliitilisi parteisid, millesse me kuulume.

Eesistuja Van Rompuy, te rääkisite eelarvedistsipliinist. Mineviku põhjal otsustades võib liialt palju eeskirju põhjustada puudusi samamoodi kui liialt vähe eeskirju. Ma usun, et me saaksime olla paindlikumad ja vaadata stabiilsuse pakti läbi, sest meil puudub visioon Euroopa mudeli tulevikust. Selles ei võeta arvesse reaalsust ja meie ees seisvat demograafilist olukorda, mida ELi 2020. aasta tegevuskavas ei ole mainitudki. Ma usun, et see küsimus pakub meile mõtteainet, sest me ei tohiks lubada Euroopa sotsiaalmudeli uuel kaval läbi kukkuda, nagu juhtus Lissaboni tegevuskavaga. Järjekordne läbikukkumine annaks Euroopa Liidus hävitava hoobi ühtekuuluvusele ja kaasatusele.

David Campbell Bannerman (EFD). – Austatud president! Mu prantsuse keel ei ole kuigi hea – *pardonnez-moi* –, kuid ma saan aru, et prantsuse sõna „*gouvernement*” on inglise keeles „*government*” (ee valitsus). Ma arvasin, et see on lihtsasti mõistetav. See ei tundu aga lihtne Briti leiboristlikule valitsusele ega eesistuja Van Rompuyele. Nad tunduvad arvavat, et see tähendab juhtimist ehk juhtimise akti või viisi.

See on lihtsalt silmakirjatsemine, kuna reaalsus on see, et Euroopa Liidu Nõukogu kokkulepe parandada ELi majanduslikku *gouvernement*'i tähendab valitsemist ja riigiasjade juhtimist. Tõde on niisiis selles, et nõukogu on andnud ELile veel rohkem võimu, sealhulgas võimu Ühendkuningriigi majanduse üle, mis on täna Suurbritannia inimeste jaoks ainus ja kõige tähtsam küsimus.

Millal inimestele tõtt räägitakse? Me liigume ELi superriigi suunas ning Suurbritannia peab maksma, et päästa euroalasse kuulujad – kuigi õnneks ta ise euroga ühinenud ei ole.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud president! Euroopa 2020. aasta strateegial on ambitsioonikad eesmärgid ja konkreetsed arvnäitajad. Arvestamata tõsiasi, et me olime kaugel nende saavutamisest isegi Lissaboni strateegia elluviimisel – näiteks teadus- ja arendustegevuse määr – tuleb tõstatada küsimus, kas kõik neist eesmärkidest on mõttekad. Näiteks on Euroopa 2020. aasta eesmärgiks suurendada märkimisväärselt akadeemilise haridusega inimeste arvu. Me tõesti ilmselgelt vajame kõrgelt kvalifitseeritud inimressursse, kuid asjatundjad märgivad, et vaja on hea väljaõppega spetsialiste, mitte plahvatuslikult suurendada ülikoolilõpetajate arvu, kes siis ei suuda endale tööd leida või kui leiavad, siis on see ebasobiv.

Eesmärkide kirjelduses on märkimisväärne vastuolu. Ühest küljest tuleb eelarvet konsolideerida, samal ajal teisest küljest tuleb teha mastaapseid investeeringuid. Selle vastuolu lahendamine saab olema huvitav tasakaalutrikk.

Mis puutub piirkondadesse, siis uuringutes on selgelt näidatud, et Lissaboni leping ja Lissaboni strateegia olid edukad siis, kui süstemaatiliselt kaasati piirkondi, ja mitte siis, kui rakendati tsentraliseeritud lähenemisviisi. See on veel üks oluline punkt, mida Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimisel arvestada.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Austatud president! Kaks küsimust: esiteks vastutus, mis on Kreeka olukorra lahendamiseks eluliselt tähtis. Komisjon peab selgeks tegema teabevoos Kreekaga. Komisjon peab parlamendile detailselt aru andma Kreekalt saadud makromajanduslikust teabest, samuti rakendatavast metodoloogiast ning täpsest ajast, mil komisjonile esitati vastav teave ja statistilised andmed. Komisjon peab selgelt osutama, kellel lasub institutsiooniline ja isiklik vastutus. Keegi vastutab ja ta tuleb vastutavaks teha. See küsimus seisab eraldi Kreeka toetamise küsimusest.

Teiseks, nagu Kreeka peaminister on tunnistanud ning vastavalt 2009. aasta eurobaromeetris registreeritud avalikule arvamusele, oli korruptsioon Kreeka majandusolukorra põhjustamisel põhitegur. Komisjonil on aeg paika panna korruptsioonivastane poliitika kõikide liikmesriikide jaoks ning samuti kehtestada mehhanism korruptsiooni vältimiseks ja selle vastu võitlemiseks – jällegi kõikide liikmesriikide jaoks.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud president! Ma soovin austatud parlamendiliikmeid tänada nende sõnavõtte, küsimuste ja ettepanekute eest. Vastan mõnele küsimustele telegraafivormis.

Ma nõustun nende Euroopa Parlamendi liikmetega, kes kutsuvad üles järgima eeskirju. Ma olen kindel, et kui me neid paremini järgiksime, siis me ei leiaks ennast sellises olukorras. Me teeme eeskirjades kokkuleppimise nimel rasket tööd, nii et kui need meil olemas on, siis peaksime me neid kindlasti järgima. Komisjon annab endast parima, et neid tulevikus veelgi paremini jõustada.

Mis puutub tööjaotusesse – mida peaksid komisjon ja liikmesriigid vastavalt ELi 2020. aasta strateegiale tegema –, siis on meil nüüd olemas üsna üksikasjalik kirjeldus tasandist, millel peaks tegutsema EL, ja tasandist, millel peaksid tegutsema liikmesriigid. Me arendame seda teemat edasi, kui esitame konkreetse ettepaneku selle kohta, kuidas ellu viia ja rakendada juhtprojekte. See saab olema üsna üksikasjalik. Kirjeldus koostatakse meetmehaaval. Ma võin teile kinnitada, et komisjoni ülim eesmärk on see väga tähtis strateegia ellu viia.

Osa sellest tähendab loomulikult seda, et vaja on kõrvaldada ebavajalikud tõkked ning kasutada paremini ära ühtse turu potentsiaali ning kasutada Euroopa pakutavat tõhusamalt ja paremini ära. Me teeme seda komisjoni tasandil, kuid me ootame ka liikmesriikide arvamusi selle kohta, kuidas ühtset turgu saaks paremini ära kasutada ning kus nende arvates on ikka veel tõkkeid, mille likvideerimiseks me peame tööd tegema.

Mis puutub majandusvaldkonna juhtimisse ja paremasse majanduse koordineerimisesse, siis kavatsime täielikult kasutada Lissaboni lepingus sätestatud ning esitame selle valdkonna esialgsed ettepanekud sellel kevaldel.

Mis puutub juhtimisse ja ELi 2020. aasta strateegiasse, siis püüame leida piisava tasakaalu selle vahel, kuidas liikmesriike positiivselt motiveerida ning samal ajal nõuda neilt suuremaid ja tugevamaid jõupingutusi. Me usume, et seekord oleme leidnud piisava meetodi ja et seda viiakse varasemaga võrreldes märksa paremini ellu. Loomulikult töötame koos parlamendiga järelevalve ja hinnangute küsimuses, nii et meil on väga hea võimalus seda üksikasjalikult arutada.

Mis puutub Atlandi-ülesesse koostöösse, siis komisjon on pühendunud Atlandi-ülese majandusnõukogu ja selle töö edendamisele. Samal ajal pühendume ka Doha voorule, kuna me usume, et Doha vooru järeldused avavad uusi uksi maailma kaubanduse ja arenguriikide olukorra parandamiseks.

Paljud parlamendiliikmed rääkisid Kreeka küsimusest. Siinkohal tahaksin taas kord rõhutada, et me oleme loonud eurosooni mehhanismi – küll koos IMFig, aga tegemist on sellegipoolest eurosooni mehhanismiga ja me peame seda rõhutama. See oli parim lahendus, mille me suutsime väga keerulistel tingimustel leida.

Mis puutub veel ühesse argumendis, mida ma olen kuulnud, nimelt et EL 2020 kaldub liialt dirigismi, siis ma ei saa sellega nõustuda. Me proovime leida, kuidas kasutusele võtta ja käivitada eri tasandeid, mille kaudu me saaksime saavutada kõige tõhusamad meetmed ja parima võimaliku sündmuste käigu. Me tahaksime seda teha nii, et iga tasand täiendab ja toetab teisi.

Rääkides väikese ja keskmise suurusega ettevõtetest, siis on strateegia keskmes võrdsed tingimused kogu Euroopas ja halduskoorma vähendamine, ning seda nad ka meilt on palunud. Täpselt seda me saavutada tahamegi.

Mis puutub põllumajandusse, siis on see kindlasti Euroopa 2020. aasta strateegias algusest peale sees olnud, kuid me ei tohiks suhtuda EL 2020sse kui täielikku nimekirja, mis sisaldab kõike, mida me tulevikus peaksime tegema, ega kui täielikku nimekirja selle kohta, kuidas me peaksime põllumajandust tulevikus käsitlema.

Üsna pea toimub väga tähtis arutelu eelarve läbivaatamise teemal ning see oleks õige hetk detailsemalt arutada mitte ainult põllumajanduse, vaid ka teiste poliitikate üle.

President. – See on meie jaoks kriitilise tähtsusega arutelu, niisiis on vaja seda siin edasi arutada.

Herman Van Rompuy, *Euroopa Ülemkogu eesistuja*. – (FR) Austatud president, kallid kolleegid! Jätkuks Euroopa Komisjoni asepresidendi sõnavõtule teen väga lühidalt. Soovin rõhutada vaid mõnda punkti.

Esiteks, see kuulus mehhanism, mis kehtestati Kreeka kriisi suhtes, nagu seda on kahjuks viimastel nädalatel ja kuudel hakatud nimetama. Paljud teist on kutsunud üles sellele, et meil oleks rohkem Euroopat. See on väärt argument, kuid me peame tegutsema Lissaboni lepingu raamistikus. Lissaboni leping on väga selge. Selles ei ole käendamisklauslit. Selles ei nähtud sellist olukorda ette.

Seega peame me midagi leidma. Olles Kreeka valitsuselt nõudnud vastutuse võtmist – mida ta on teinud ning ta on võtnud ka mõned meetmed –, peame me välja töötama finantsabi mehhanismi, mis on kooskõlas Lissaboni lepingu teksti ja mõttega. Seetõttu tegi Euroopa Komisjon ettepaneku komisjoni hallatavate kahepoolsete laenude mehhanismi kohta. Sellepärast on mitmed liikmesriigid, sealhulgas Hollandi parlament, nõudnud Rahvusvahelise Valuutafondi sekkumist.

Seda ei nõudnud vaid üksikud valitsused. Seda nõudsid paljud. Miks? Sest nad on hiljuti teinud Rahvusvahelise Valuutafondile sissemakseid, et fondil oleks võimalik tegelikult täita oma ülesannet anda õigeaegselt finantsabi. Euroopa on tõesti panustanud väga suure summa.

Belgia peaministrina panustasin ma oma riigi nimel 5 miljardi euro ringis ning seega on mõned liikmed – nende parlamendid ja valitsused – pärast Euroopa riikide jõupingutusi esitanud küsimuse, miks me ei saa kasutada Rahvusvahelise Valuutafondile eraldatud rahalisi vahendeid selleks, et aidata ühte Euroopa riiki.

Seega pidime me leidma midagi vastutasuks, midagi, mis oleks kooskõlas lepinguga. Mis puutub nendes, kes tahavad rohkem Euroopat, siis kõigepealt peavad nad tegutsema – ma kordan – kooskõlas Lissaboni lepingu mõttega. Kõnealune mehhanism on loomulikult kompromiss ja see tuli leida, sest Lissaboni lepingus muid mehhanisme ei sätestata.

Kallid kolleegid! Kreeka valitsus ei ole palunud kaks nädalat vana kokkuleppe ümbervaatamist. See ei ole seda üldsegi teinud. Enamgi veel, Kreeka rahandusminister ütles selle eile väga selgelt välja. See riik ei palunud, ma kordan seda veel üks kord, finantsabi. Ta loodab, et kohe, kui tema jõupingutuste tagajärjed saavad ilmsiks, intressierinevused vähenevad.

Seetõttu on igasuguste avalduste tegemine ja kuulujuttude levitamine Kreeka maksumaksjale väga kahjulik, sest sellest ei ole mitte ainult mingit kasu kellelegi, vaid sellega kahjustatakse ka neid, kes peavad taluma mitmeid meetmeid, sest nende riik ei tegutsenud varem piisavalt kiiresti.

Mis puutub majandusvaldkonna juhtimisesse, siis Maroš Šefčovič rääkis sellest. Olgem väga täpsed, Euroopa Ülemkogu tegutseb kooskõlas sellele asutamislepingu artiklis 15 antud pädevusega. See annab juhiseid ja määratleb peamised poliitilised suunised, millest tuleb lähtuda, kuid tegemist ei ole täitevvõimuga, seadusandliku võimuga. Seega ei ole ülemkogu kindlasti valitsus selle sõna konstitutsioonilises tähenduses. See aga koordineerib, teostab järelevalvet, annab teatavat hoogu ning, nagu lepingus selgelt sätestatud, annab juhiseid. See on majandusvaldkonna juhtimine poliitilises tähenduses, kuid kindlasti ei tohi sellest aru saada selle sõna konstitutsioonilises tähenduses.

Väga palju tööd on vaja ära teha. Mõned on mult küsinud: kas on rakendatud sanktsioone või nähakse neid ette, kui ei järgita teatavaid majandus- või tööhõivedirektiive? Noh, sellisel juhul tuleb Lissaboni lepingut muuta. Sanktsioone võib rakendada ainult juhtudel, kui see on lepingus ette nähtud. Lepingus ei ole neid ette nähtud. Kas me peaksime seda töökonnas arutama? Kui soovitakse esitada ettepanekuid, siis võetakse need arutlusele, kuid ei saa rakendada sanktsioone, mis on vastuolus Lissaboni lepinguga.

Mis puutub Ameerika Ühendriikide, Euroopa ja teiste piirkondade vahelisesse vabakaubandusalasse, siis ma usun, et hetkel on olulisim töö, millega Pascal Lamy ja teised on alustanud, nimelt tagada Doha läbirääkimiste vooru edukus. Ma usun, et see on tipp-prioriteet. Ta on helistanud häirekella – ja täiesti õigustatult. Euroopas on kindlasti suudetud vältida olulisel määral proteksionistlikku liikumist. Oleme seda suutnud vältida, kuid me peame tegema rohkem, me peame minema kaugemale.

Tegelikult seisame me kolmes valdkonnas silmitsi väga suurte väljakutsetega. Kõigepealt kliimaprobleemid, mille kohta on olemas Kopenhaageni kokkulepe, kuid CO₂-heidete vähendamiseks antud lubadustest ei piisa Kopenhaageni kokkuleppes sätestatud väheste eesmärkide saavutamiseks – teiste sõnadega, eesmärk tagada, et temperatuuri kasv ei ületaks eelindustriaalse ajajärguga võrreldes rohkem kui kaks kraadi.

Kliimaprobleemidele lisaks on rahvusvahelise kaubanduse ja rahvusvahelise finantsmäärusega seotud probleemid. Mõned teist rääkisid õigustatult sellest. Seega on meil äärmiselt tähtis rahvusvaheline tegevuskava ning Euroopa peab mängima väga suurt rolli G20 kohtumistel ja teistes organites, et saavutada edusamme rahvusvahelisel ja globaalsel tasandil.

Miks mitte lisada siseturgu viiele eesmärgile? Tõepoolest, siseturuna on tegemist vahendiga ning seda tuleb reguleerida mitmete nende eesmärkide kaudu. Teadus- ja arendustegevuse valdkonnas ja muudes valdkondades peame kasutama kõiki siseturu ressursse. Me peame seda siseturgu arendama, kuid see ei ole eesmärk iseneses. See on vahend, ehkki tähtis vahend. Me ootame huviga professor Monti soovitusi siseturu parandamiseks, kuid tegemist on äärmiselt tähtsa varaga. Nii nagu meil on ühisraha, on meil ka ühisturg. Seda tuleb edasi arendada, et aidata kaasa kasvule ja tööhõivele.

Mõned teist on küsinud: „Mis on kõige selle mõte?” Noh, mõte on selles, et meil oleks piisav majanduskasv, et meie sotsiaalmudelit korralikult rahastada, ning samuti selles, et teenida Euroopa Liitu, mis tahab maailmas rolli mängida, kuid ei saa seda ilma suuremaks majandusjõuks muutumata teha. Me ei saa meie maailmas rolli mängida, kui me ei ole tõepoolest suur, väga suur majandusjõud.

Euroopa Ülemkogu eesistuja.(NL) Kuna Kathleen Van Brempt esitas selle küsimuse mulle, siis soovin vastata hollandi keeles. Ma räägin küll temast tühjaksjäänud toolile, kuid ma ütlen selle sellegipoolest välja: ma ei saa päriselt aru, miks ta arvab, et see on häbiväärne. Võitlus vaesuse vastu lisati viie peamise eesmärgi sekka esimest korda ja ikkagi meile öeldakse, et see on häbiväärne, et me ei läinud piisavalt kaugele ja me peame eksami uuesti sooritama. See punkt lisati esimest korda. Mul on seega hea meel – isegi tunnen uhkust –, et meie ja komisjon oleme selles lahingus ühinenud ning suutsime lisada võitluse sotsiaalse tõrjutuse ja vaesuse vastu kõnealusele viiele põhieesmärgile. Loomulikult on meil vaja kindlaks teha õiged indikaatorid ja see ülesanne ei ole lihtsate killast. See on märksa raskem, kui inimesed arvavad. Ma kordan, ma ei tunne absoluutselt vajadust juunis korduseksamit sooritada. Sellel kuul jätkame me 25. märtsil otsustatu elluviimist tavapärasel viisil. Mul on seega väga hea meel, et me oleme suutnud minevikust läbi murda ning oleme teinud vaesusest Euroopa Liidu tipp-prioriteedi.

Euroopa Ülemkogu eesistuja.

– (FR) Austatud president! Ma piirdun mõne kommentaari ja märkusega.

Kuigi ma ei vastanud kõigile kommentaaridele, siis seda mitte sellepärast, ma kordan, nagu ma ei oleks kuulunud, vaid sellepärast, et me oleme ajahädas.

Paljud sõnavõttud sisaldasid kommentaare, mitte küsimusi. Olen need üles märkinud ning mõtlen nende üle järele.

Igal juhul tänan ma teid teie olulise ja huvitava panuse eest arutelusse teemal, mis on Euroopa Liidu jaoks kriitilise tähtsusega, nimelt strateegia, mis käsitleb seda, mida me nimetame tööhõiveks ja kasvuks, 2020. aasta strateegia.

President. – Ma olen kindel, et mitte ainult Kathleen Van Brempt, vaid veel vähemalt 300 kolleegi kuulab meid oma tubades, sest arutelu on võimalik tubadest kuulata.

2020. aasta strateegiaga teeb tööd vähemalt kaheksa Euroopa Parlamendi komisjoni, ülejäänud on seotud kaudselt, nii et me oleme tõeliselt pühendunud ja avatud edasiseks aruteluks ja koostööks ning valmistame ette selle korraldust. See arutelu on meie kõigi jaoks väga tähtis.

Täna teid, et saite siia tulla, tänan teid mõlemaid, austatud Euroopa Ülekogu eesistuja ja komisjoni asepresident, nii sügava ja laialdase arutelu eest sellel teemal, ning tänan teid, kolleegid, selle arutelu eest!

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Parlamendi jaoks on oluline teha positiivset koostööd komisjoni ja nõukoguga. Selles suhtes tervitan ma tänast arutelu Euroopa Ülemkogu kohtumise (25.–26. märts 2010) järelduste üle. Arutluse all olnud teemade seas pöörati erilist tähelepanu Euroopa 2020. aasta majandusstrateegiale ning rahvusvahelisteks kliimamuutuste läbirääkimisteks ettevalmistumisele. Ma usun, et probleemid euroalal mõjutavad meid kõiki, kuna euro stabiilsus on ülioluline kogu Euroopa Liidule. Euroopa Ülemkogu hakkab mängima olulisemat rolli riikliku ja Euroopa tasandi vahendite koordineerimisel, et parandada liikmesriikide majandustulemusi. Sellel taustal ei piisa ainult eelarvet käsitlevatest lahendustest, kuna nimetatud probleemid on tihedalt seotud majandusprobleemidega. Ma toetan Euroopa Ülemkogu eesmärki tõsta tööhõive taset, seda eelkõige poliitikate kaudu, mis on suunatud noorte inimeste toetamisele. Tuleb parandada tingimusi, et suurendada investeerimist teadustegevusesse ja uuendusse. Realistlikud eesmärgid tuleb seada mitte ainult selles valdkonnas, vaid ka kliimamuutuste sihtväärtuste kehtestamisel. Euroopa Komisjon peab võimalikult kiiresti esitama konkreetseid meetmeid, et viia ellu projekte vaesuse vähendamiseks kogu Euroopa Liidus.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Ülemkogu kevadisel tippkohtumisel domineerisid Kreeka majandusprobleemid nii suures ulatuses, et kui kohtumise järgselt ei oleks järeldusi dokumenteeritud, siis paljud meist isegi ei teaks, et arutati ka Euroopa 2020. aasta strateegiat ja mitmeid muid küsimusi. Kindlasti ei ole aga see teave jõudnud tavalise eurooplasele, kellele on jäänud mulje, et Kreeka domineeris kogu kevadkohtumist. Tahtmata olla küüniline, võib öelda, et viimased kaks aastat kestnud ülemaailmne kriis on Euroopa Ühenduse tasandil kaasa toonud ainult ühe pilve muidu nii selges taegas: strateegia ja tulevikuvision, mis hoiab tulevikus ära majanduslanguse, annab uue suuna EL27 arengusse ning järelikult teeb Euroopa konkurentsivõimelisemaks. Eluliselt tähtis on siiski, et kevadise ülemkogu järeldused Euroopa 2020. aasta strateegia kohta läheksid headest kavatsustest kaugemale. Euroopa Liit on keerukas organ, mis koosneb eri üksikutest riikidest, mis on ühendatud institutsioonide kaudu. Need vastavad aga Euroopa Liidu Nõukogu suunistele erinevate meetmetega. Seega annaks igale liikmesriigile selgete sihtide seadmine arvatavasti parema tulemuse võrreldes sellega, kui liikmesriigid võivad oma äranägemisel rakendada strateegia elluviimiseks meetmeid.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjalikult. – Tippkohtumise tulemus on kaugel tõhusast vastusest Kreeka vajadustele. Herman Van Rompuy väidab, et EL on endiselt suuteline konsensust saavutama ja see on tõsi, kuid kahjuks puudutab see konsensus ainult madalaimat ühist nimetajat! Pakutud lahendus on kõike muud kui Euroopa lahendus. Tõeliselt Euroopa reaktsiooniks oleks pidanud olema Euroopa raamistik, et aidata Kreeka välja võlakriisist, ja mitte kahepoolsete laenude kasutusevõtt. Enamgi veel, ma kardan, et IMFi sekkumisel võib kannatada kogu euroala, rääkimata sellest, et ilmselt on Kreeka valitsus IMFi sekkumise suhtes sammu tagasi astunud, kuna IMFi tingimused võivad riigis viia sotsiaalsete ja poliitiliste rahutusteni. Mis mulle tõeliselt muret teeb, on see, et turud ei reageerinud sellele lahendusele eriti positiivselt, sest intress, mida turud Kreekale pakuvad, on jäänud 7% ligi või on isegi natuke kõrgem ja see on Kreeka suhtes ebasoodne. Ma tervitan sellegipoolest töökonna loomist, mis loodetavasti esitab ambitsioonikamaid ettepanekuid, nii et eurotsooni majanduslik ja fiskaalne jätkusuutlikkus oleks tulevikus tõhusalt tagatud.

Kinga Göncz (S&D), kirjalikult. – (HU) Ma tervitan asjaolu, et viimasel Euroopa Ülemkogul saavutati kompromiss seoses Euroopa Liidu majandusprogrammiga, mis hõlmab perioodi kuni 2020. aastani, ning seoses Kreekale abi andmisega. Strateegias eesmärgina sätestatud majanduskasv on samal ajal ka tööturu- ja sotsiaalkriisist väljumise eeltingimus. On tervitatav, et Euroopa Ülemkogu pühendab palju tähelepanu tööhõive suurendamisele mitte ainult noorte ja vanade töötajate seas, vaid ka madala kvalifikatsiooniga töötajate seas. Tööhõive suurendamine sihtrühmade seas peab käima käsikäes turul väärtust omavate oskuste omandamisega ning elukestva õppe edendamisega. Ma nõustun ka Ungari valitsuse jõupingutustega panna meid vaesuse vastu võitlemisel mõtlema vaesusega seotud eesmärkide asemel arvuliste ning piirkondlikele ja ühtekuuluvusega seotud eesmärkidele, kuna need, kes elavad vaesuses, eriti väga suures vaesuses, elavad ELi selgelt määratletud geograafilistes piirkondades. See võimaldaks ühtlustada vaesuse käsitlust ja vähearenenud piirkondade keerukate probleemide lahendamist. Samal ajal on tähtis, et 2020. aasta strateegia vastuvõtmisel oleksid otsuselangetajatel kasutada täpsed andmed vaesuse ulatuse ja osakaalu kohta ühiskonnas. Kuigi majanduskriisi lahendamise ja ELi 2020. aasta strateegiaga on antud suund, mida järgida, on Visegradi riikide esitatud taotlus täiesti mõistetav, nimelt, et selleteemalistel aruteludel ei tohiks kindlaks määrata pikaajalist majandusperspektiivi perioodiks, mis järgneb 2013. aastale. Aruteludeks viimase üle on vaja pikemaajalist läbirääkimist ning on võimatu ette näha, kui palju manööverdamisruumi finantsolud ELile aastatel 2012–2013 võimaldavad.

András Gyürk (PPE), kirjalikult. – (HU) Ülemkogu märtsikohtumise lõppdokumendis pühendati – väga õigustatult – erilist tähelepanu kliimamuutuste küsimusele. See on seda tervitatavam, kuna Kopenhaageni tippkohtumise nurjumise tagajärjel on kliimapoliitika suhtes tekkinud ebakindlus. Kliima kaitsmise seisukohast jäävad ELis tulevikus oluliseks sellised vahendid nagu paindlikkuse mehhanismid, eelkõige kvootidega kauplemise süsteemid. Täna varjutavad nende toimimist siiski veel vastuolud. Näiteks pandi Ühendkuningriigis eelmisel aastal kvooditehingu käigus toime suur maksupettus. Hiljuti tuli ilmsiks, et Ungari valitsuse müüdnud kvoodid jõudsid ebaseaduslikult tagasi ELi heitkogustega kauplemise süsteemi. *Offshore*-firmasid kasutades üritati saastekvoote tegelikult kaks korda kasutada. Need on vaid kaks näidet, mis tõestavad, et saastekvootide süsteem ei tööta tõrgeteta. Kuritarvitused kahjustavad eriti neid, kes teevad tõelisi jõupingutusi keskkonnakahjude leevendamiseks. Negatiivsetest näidetest õppinuna peame me võimalikult kiiresti kõrvaldama õiguslikud lüngad kvootidega kauplemise süsteemist. Euroopa Komisjon peab võtma meetmeid, et lubasid ei kasutataks ilma tegeliku tegevuseta või kasutatakse halvas usus või mittesihotstarbeliselt. Lisaks on meil vaja saavutada rahvusvahelise ja ELi kliimakaitse määruse täielik juriidiline ühtsust. Kõigi nende eesmärkide saavutamiseks oleks kasulik tõhustada ka ELi järelevalvekorda. Tõhusaks kliimakaitse määruseks on jätkuvalt vaja paindlikkuse mehhanisme. Paindlikkus ei tohi siiski tähendada ettearvamatusi ega luua võimalusi kuritarvitusteks.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) Kindlasti rõhutavad Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsil 2010 toimunud kohtumise tulemused peamisi eesmärke, mis liikmesriigid on võtnud eelolevaks perioodiks 2020. aastani. Eriti märkasin järjekindlaid eesmärke hoogustada investeerimist teadus- ja arengutegevusesse ning gaasiheidete vähendamisse, mida toetavad numbrid ja kohustused. Ei ole tarvis öeldagi, et poliitiline tahe on põhinõue, mille abil tagada, et need eesmärgid muudetakse poliitikaks, millel on ka tulemusi. Seda mees pidades peame me kõik tegema jõupingutusi. Teisest küljest tahaksin taunida, et lükati edasi arvuliste sihtmärkide kindlaksmääramine koolist väljalangejate hulga vähendamiseks ja ülikoolilõpetajate hulga suurendamiseks, samuti sotsiaalse tõrjutuse vähendamiseks. Seda enam, et 2010 on tegelikult sellele teemale pühendatud Euroopa aasta. Kuigi paljude tegurite tõttu langetatakse otsuseid endiselt aeglaselt, tuleb rakendamisel üles näidata suuremat tõhusust, et see uus strateegia oleks edukas ega kordaks Lissaboni strateegia saatust.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjalikult. – (PL) Pidades silmas niisuguseid Euroopas toimuvaid arenguid nagu pärismaise elanikkonna demograafiline vähenemine ja majanduskriisid, annan ma hästi läbimõeldud strateegilisele tegevuskavale oma täieliku toetuse. Euroopa 2020. aasta strateegia peaks lubama meil edukalt võidelda nende kahjulike nähtuste tagajärgede vastu, et valmistada meie maailmajagu ette järgmise aastakümne väljakutseteks ülemaailmse konkurentsi keskkonnas. Ma loodan korralikule teabekampaaniale liikmesriikide kodanike seas, mis aitaks neil kasutada Lissaboni lepinguga saadud võimu ning mõjutada algul strateegia kavandamist ja hiljem selle elluviimist, kui neid piirkondlikul ja madalamatel tasanditel ning väikestes kohalikes kogukondades kaasatakse. Olen nõus, et strateegilised prioriteedid – jätkusuutlik kasv, teadmispõhine ja uuenduslik majandus, investeerimine kodanike haridusse ning majandusliku jagunemiseta ja vaesusest vaba ühiskonna ülesehitamine – on hästi määratletud. Arvan ka, et sellele peaks järgnema nende esmatähtsate eesmärkide elluviimiseks ettenähtud mehhanismide kiire areng ja vastava ajakava kehtestamine. Loodan selles valdkonnas tihedale ja laiahaardelisele koostööle. Tahaksin rõhutada, et Euroopa 2020. aasta strateegia peab arvesse võtma eri regioonide tohutuid erinevusi arengutasemes ja nende potentsiaali. Kui unustame kohandada ajakava ja strateegiliste eesmärkide saavutamise vahendid ELi eri osade loomusega, siis kardan, et meie töö ei ole selliseid tulemusi, nagu loodame.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Mul on hea meel Euroopa Ülemkogu kohtumise tulemuste üle, eriti langetatud tähtsa otsuse üle toetada Kreekat koostöös Rahvusvahelise Valuutafondiga. See on oluline samm Euroopa solidaarsuse tugevdamise suunas. Kreeka ei ole europiirkonna ainus riik, mis finantsprobleemide all kannatab. Otsesest toetusest palju asjakohasemad on struktuurireformid ja makromajandusliku stabiilsuse taastamine, kasutades jätkusuutliku kasvu toetamiseks eelarveressursside ümberjaotamist. Euroopa Liit vajab kasvuks ja arenguks uut keskmise tähtajaga strateegilist visiooni, mis ühitatakse rahaliste vahendite mõistliku kogumise ja ümberjaotamisega. Tuleb veel lisada kaks põhilist reformi – ühise põllumajanduspoliitika reform ja ühtekuuluvuspoliitika reform. Need kaks eelarvepunkti neelavad suure hulga vahenditest. Tööhõive suurendamine ning konkurentsi ja tootlikkuse hoogustamine koos eriti viljakate investeeringutega teadusuuringutesse ja uuendustesse on peamised meetmed allakäigu peatamiseks ja jätkusuutlikule kasvule tugeva hoo andmiseks, mis on Euroopa 2020. aasta strateegia olulised eesmärgid.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Tahaksin tervitada tõsiasja, et Euroopa Ülemkogu lõppjäreldusi esitav tekst viitab eriti olulisele rollile, mida ELi konkurentsivõime tagamisel mängivad

ühtekuuluvuspoliitika ja ühine põllumajanduspoliitika. Eelkõige ühine põllumajanduspoliitika – kõneaine, mis praegu põhjustab tuliseid vaidlusi enne selles valdkonnas lähenevate reformide elluviimist – on oma tähtsuse tõttu väga eriline teema. Ühise põllumajanduspoliitika reformimisest ootavad konkreetseid tulemusi mitte ainult rohkem kui 12 miljonit Euroopa põllumajandustöötajat, vaid ka tarbijad, ning sellel saab olema soodne mõju ühest küljest nende elustandardile ja söödava toidu kvaliteedile ning teisest küljest Euroopa põllumajanduse ja toiduainetetööstuse konkurentsivõimele. Euroopa Liidu kohus on arvestada lootustega, mida selle kodanikud seoses uue ühise põllumajanduspoliitika rakendamisega hellitavad.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia peab põhinema majandus- ja keskkonnapoliitika laiaulatuslikumal koordineerimisel, et saavutada ökoloogiliselt tõhus majanduskasv ja kõrgem tööhõive. Ülemineku puhtale majandusele, mis loob uusi rohelisi töökohti, võib saavutada üksnes tootmis-, tarbimis- ja transpordimudelite muutmisega ning see nõuab suuri investeeringuid eelarvelistest, riiklikest ja eraallikatest. Arvan, et sellega peab kaasnema arukas roheline protsess, millele antakse eelisõigus kõigil tasanditel – kohalikul, riiklikul ja Euroopa tasandil – ja mis aitab parandada kõigi kodanike heaolu, nii et Euroopa Liit saab üha rohkem globaliseerivas majanduses juhtpositsiooni.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Mulle kui sotsialistile ei ole Euroopa Ülemkogu kohtumisel heakskiidetud 2020. aasta strateegia vastuvõetav. Selles puudub strateegilise eesmärgi (võitlus vaesuse vastu) selge piiritlemine ning see ei sisalda vahendeid kõnealuse sihi saavutamiseks. Vaesus kahjustab 80 miljonit (20%) eurooplastest ja 17% sissetulekud on nii madalad, et need ei suuda rahuldada oma põhivajadusi. See ei ole ainult majanduslik probleem, vaid ka inimõiguste rikkumine. Vaesus põhjustab tervise kaotamist, piiratud juurdepääsu haridusele, kodutust, diskrimineerimist ja sotsiaalset tõrjutust. Euroopa Komisjoni 2008. aastal avaldatud aruande kohaselt elab iga viies poolakas (19%) allpool vaesuse piiri ja 26% lastest elab vaesuses (kõrgeim näitaja Euroopa Liidus).

ELi poliitika lahutamatu osana on meil tarvis pikaajalist strateegiat vaesuse vastu võitlemiseks. Kooskõlas minu fraktsiooni ettepanekutega peaks sellise strateegiaga kaasnema ühise põllumajanduspoliitika reform. On oluliselt tähtis tagada kõigile ELi kodanikele toiduainetega varustatuse kindlus kõigis selle aspektides (kõrgetele tervise- ja kvaliteedinõuetele vastava toidu füüsiline ja majanduslik kättesaadavus). 2020. aasta strateegia saab olla ELi kodanike jaoks väärtuslik dokument üksnes tingimusel, et sellesse on lülitatud ka sotsiaalsed aspektid. Sellepärast ma nõuan, et komisjon ja nõukogu tunnistaksid võitluse vaesuse vastu tähtsaimaks strateegiliseks eesmärgiks; kehtestaksid ja määraksid täpselt kindlaks konkreetseid eesmärgid seoses vaesuse süstemaatilise vähendamisega; tötaksid välja ja võtaksid vastu (juulikuusel tippkohtumisel) vaesuse konkreetseid näitajad; määraksid kindlaks üksikute osaesmärkide saavutamise tähtajad.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsi kohtumisel tehti otsused küsimustes, millel tulevikus on märkimisväärne mõju tuhandete eurooplaste elule, eriti kui neil on kasutusel euro. Isegi majanduskriisi ajal, mis Kreeka-taolistes riikides aina tõsisemaks muutub, on europaühenduse riigipead ja valitsusjuhid jõudnud kokkuleppele sellele riigile rahalise abi andmise osas. Need liikmesriigid on demonstreerinud solidaarsust Kreekaga ja otsustavust tugevdada käibeloleva raha stabiilsust, kohustudes andma kahepoolseid laene juhul, kui Kreeka ei suuda oma eelarveprobleeme lahendada muude vahenditega, täpsemalt Rahvusvahelise Valuutafondi sekkumise kaudu. Lisaks hakkab uus Euroopa 2020. aasta strateegia järgmise 10 aasta jooksul kasu saama eelnenud Lissaboni strateegiast, demonstreerides üldsusele käegakatsutavaid tulemusi eriti seoses tööhõive parandamisega ja struktuurireforme rohkem edasi lükkamata. Selle strateegia lahutamatu osa peab olema territoriaalne ühtekuuluvus muude kesksete probleemide kõrval, nagu jätkuv pühendumine teadmiste ja uuendustele, jätkusuutlik majandusareng ja sotsiaalne kaasatus. Euroopa Liit on muutnud oma toetuse sellele strateegiale ametlikuks ja liikmesriigid peavad ennast sellega täielikult siduma.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Mul on hea meel, et Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsil toimunud kohtumisel võttis EL esimest korda kindla kohustuse tõsta energiatõhusust 2020. aastaks 20%, kinnitades samas oma kohustust vähendada saasteainete heiteid 20% võrreldes 1990ndate tasemega. Suurim probleem, mis praegu ELi ees seisab, on dramaatiliselt kasvav töötus. Veebruaris saavutas see 10% määra, tõstes töötute arvu üle 23 miljoni, mis 2009. aasta veebruariga võrreldes on 3,1 miljoni võrra rohkem. Majanduskriis on tabanud nii riigi- kui ka erasektoreid ning tuhanded Euroopa äriühingud likvideeritakse ja miljonid töötajad kaotavad oma töö. Töötajate ja äriühingute hulga vähenemine kahjustab tugevasti riiklikeks kulutusteks määratud eelarvet, samuti Euroopa kodanike elukvaliteeti. Sellest hoolimata peab EL määrama kindlaks oma arengu tegevussuuna ja pakkuma vajalikku rahastamist. Euroopa Liit peab investeerima haridusse, teadusuuringutesse ning edasipüüdlikku jätkusuutlikku tööstuspoliitikasse, mis võimaldab jääda ülemaailmses mastaabis konkurentsivõimeliseks. Euroopa Liit peab investeerima ka tervishoidu,

põllumajandusse ning transpordi ja energeetika infrastruktuuridesse. Ma kutsun komisjoni üles esitama seadusandlikku algatust, et luua transpordinfrastruktuuri arendamise Euroopa fond.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjalikult. – (PL) Kallid kolleegid! Viimane Euroopa tippkohtumine oli katse välja töötada uus europaühkonna strateegia ja välja tulla majanduskriisist. Euroopa juhid nõustusid, et on tarvis Euroopa majanduspoliitikat tugevdada, määratledes ühised tulevikusuunised ning töötades välja varajase hoiatamise süsteemi majandusraskustes liikmesriikidele. Ülemaailmse finantskriisi tagajärjed on Euroopale hea võimalus oma sisemist ühtekuuluvust ja koostööd tugevdada. Praegu on aeg Euroopa integreerumise vaieldamatust hüvedest kasu saada ning Euroopa projekt uuele, kõrgemale tasemele viia. Tippkohtumisel oli optimistlik ja paljulubav tähendus. Peame siiski hoolikad olema, et see katse välja töötada veel üht Euroopa majandusstrateegiat ei lõppeks samamoodi, nagu Lissaboni strateegiaga, mis pidi muutma Euroopa ülimalt dünaamiliseks teadmispõhiseks majandussüsteemiks, ent kujunes suurejooneliseks läbikukkumiseks. Täna teid!

Iuliu Winkler (PPE), kirjalikult. – (HU) Poole aastaga on Euroopa Liit nihkunud lootusrikkast olukorrast peaaegu täielikku lahkuminekusse. Kuus kuud tagasi süttis Lissaboni lepingu jõustumine optimismi ja lootust. Ainult pool aastat hiljem asetas Kreeka kriis Euroopa Liidu traagilisse olukorda. Üha sagedasematest häiresignaalidest hoolimata, ootavad praegu kõik, kuigi see kõlab labasuseni tuttavalt, et riiklik proteksionism ohjeldamatuks muutuks, millel võivad olla laastavad tagajärjed. Olen kindel, et raskes olukorras olevad liikmesriigid ei vaja küünilisi nõuandeid. Kreeka olukord ei ole ainulaadne. Euroopa Liit võib edaspidigi üle elada samasuguseid vapustusi. Lahenduseks on ELi solidaarsuse suurendamine, tõhus koordineerimine ja tugeva majandusliku haldusviisi saavutamine. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni liikmena ja Rumeenia ungari poliitikuna, kes on saanud oma volitused poliitilise solidaarsuse väljendusena, usun ma, et ainus võimalus kriisist välja pääsemiseks on solidaarsus põhjas, lõunas, läänes ja idas asuvate liikmesriikide – see tähendab meie kõikide vahel.

Artur Zasada (PPE), kirjalikult. – (PL) Kreeka majanduse olukord on kahtlemata tekitanud palju emotsioone. Selle katastroofilise olukorra põhjusteks on nii ülemaailmne kriis kui ka Ateena valitsuse hooletus. Kreeka on praegu pankroti äärel sellepärast, et sellel ei õnnestunud teostada põhjalikke reforme ja makromajanduslikke andmeid tõlgendati liiga juhuslikult. Täna majanduskrahi tagajärjed annavad end Kreekas veel palju aastaid tunda. Sellepärast uurisin suure huviga kavandatavaid toetuse vorme, mida ülemkogu kavatses Kreekale anda. Mul on hea meel, et Kreekal on lootust abi saada, kuid see tuleks siduda viivitamatute radikaalsete reformidega riiklikus rahanduses. Meie reageering Kreeka kriisile peab olema selgeks märguandeks teistele samasuguste probleemidega võitlevatele liikmesriikidele, et jõulised sisereformid on tee, mille nad peavad kriisist väljapääsemiseks valima.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjalikult. – (PL) Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsil 2010 toimunud kohtumise järeldused sisaldavad otsust, mis kõneleb kavatsusest tugevdada liikmesriikide majanduspoliitika koordineerimist, kasutades paremini ära Euroopa Liidu Funktsioneerimise Leppe artiklis 121 sätestatud instrumente.

Majanduskriis, eriti selle alguses, ilmnes arvukaid näiteid proteksionistlikust käitumisest, mis tekitasid ELi konkurentsipoliitika seisukohast üsna sageli kahtlusi.

Kas liikmesriikide majanduspoliitika tugevam koordineerimine ja ettepanek paremini kasutada Euroopa Liidu Funktsioneerimise Leppe artiklis 121 kehtestatud instrumente hoiavad tulevikus ära samasuguste nähtuste kordumise? Kui jah, siis kuidas?

5. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

6. Istungjärgu vaheaeg

(Istung lõpetati kell 17.10)